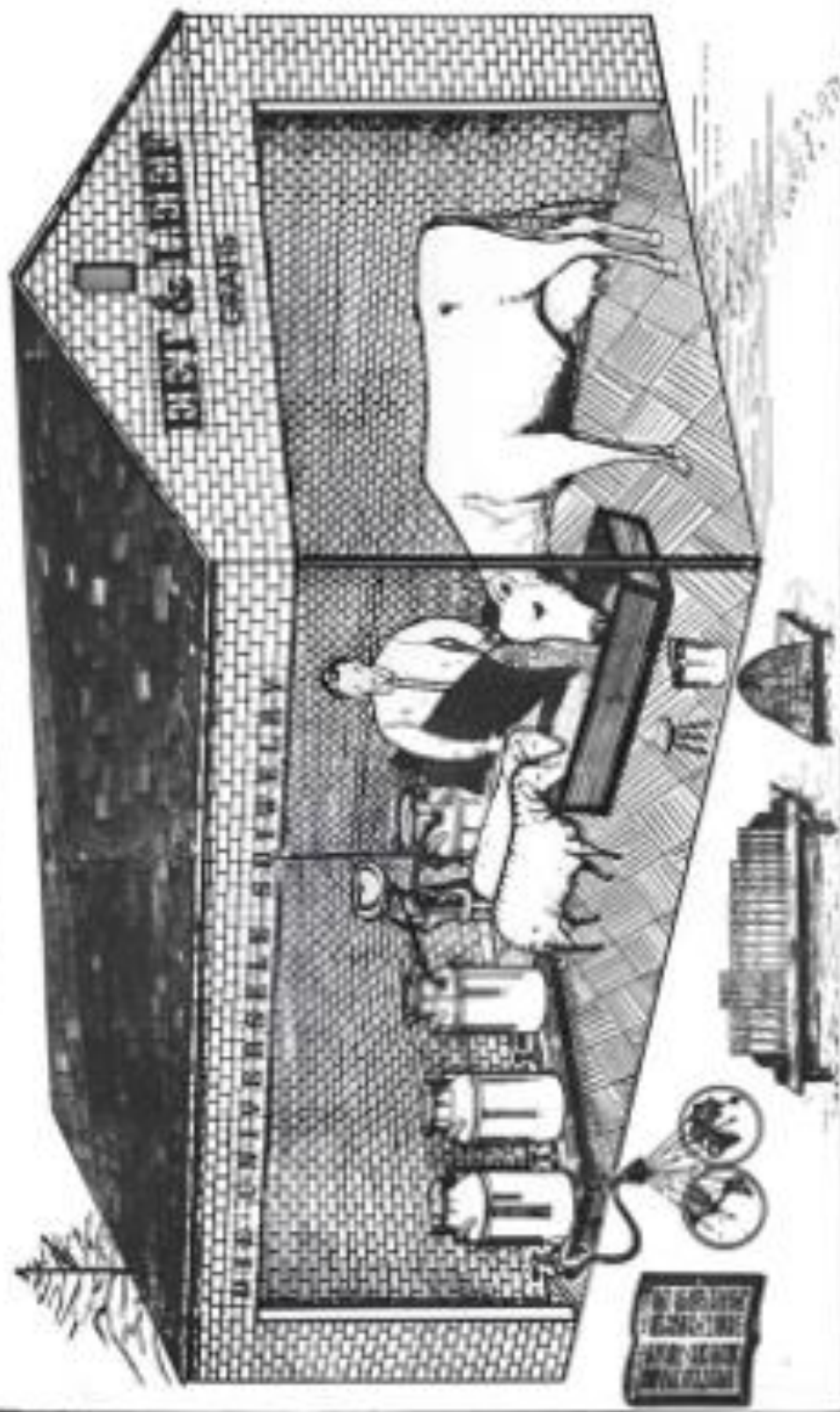

HOEKOM VERGAAN?

Copyright, 1936, 1941, 1942 by

V.T. HOUTEFF

All rights reserved

Sodat elkeen wat na die waarheid dors, dit kan bekom, word hierdie traktaat gratis geos. Dit hef een eis, die siel se verpligting teenoor homself om alle dinge vas te hou en vas te hou aan wat goed is. Die enigste toutjies wat aan hierdie gratis aanbod gekoppel is, is die goue drade van Eden en die bloedrooi toue van Golgota – die bande wat bind.

TRAKTAAT 6

Derde Edition

2026 herdruk

Gedruk in Suid-Afrika

**The Universal Publishing Assn.
Mt. Carmel Center
Waco, Texas**

Phone: **+27 67 009 1520**

Phone: **+27 82 291 1068**

Phone: **+27 76 095 0727**

Email: sighandcrysa@outlook.com

www.srodtranslated.com

***Let wel:** The Universal Publishing Assn. Mt. Carmel Center Waco, Texas, is nie meer in werking nie.

INHOUDSOPGAWE

Oordeel vir Jouself _____	3
Die Bose Werk van Sy Mededingers _____	3
Pleidooie van die Heilige Gees nie _____	4
“Geprofeteer tot Johannes” _____	5
Christus se Gebed _____	11
Satan se Voorafbepaalde Doel _____	11
Op Soek na iets Beter _____	13
Uit die pen van “Die Kolomtoerder” _____	13
Die Gawes van die Gees _____	14
Die “Gees van Profesie” Word Feitlik Verwerp _____	15
Die Skrif Leer die Waarheid op Verskeie Maniere _____	16
Die Figuurlike Wyse van Geïnspireerde Interpretasie. Sag. 4 _____	17
Inspirasie Verduidelik die Simboliek _____	19
Opsomming van Sagaria Vier _____	24
Die Hemel se Spesifieke Middel _____	25
Die Universele Suiwel stel Klante in Staat om die kwaad te Weier en die Goeie te Kies _____	27
Waarvan is Hulle Simbolies? _____	28
Die Jong Koei en die Twee Skape _____	29
Die Heuning _____	30
'n Wêreld van Botterproduserende Melk _____	31
Land Om te Vloei met “Melk en Heuning” _____	32
Sy Wingerd Verlate _____	33
'n Plek vir die Uitwerping van Heiliges _____	35
Totdat die Wingerd Volledig Herstel is _____	38
Soos die Mosterdsaad _____	39
"Vertrap van Kleiner Beeste" _____	40
Kies die Glorieryke Toekoms _____	41
Gespaar deur “Botter en Heuning” _____	42
“'n Man sal hulle voed” _____	44

CONTENTS—(Cont.)

Die Gees van Profesie en Sy Namaaksels _____	45
Besinning Oor 'n Mens se Karakter Beïnvloed nie Die Waarheid nie. _____	47
'n Pseudo-Weerlegging _____	49
Die Verweerder se Antwoord _____	50
Wanneer het die Deur Oopgemaak? Wanneer is die Trone Opgestel? _____	53
Die doel van die oprigting van die troon _____	54
Twee Verskillende Trone—Een Administratiewe en Een Geregtelike _____	57
Onwetend teen die waarheid veg. _____	59
Sagaria, Hoofstuk Een _____	60
Vir Baie, maar Nie Vir Almal _____	65
Voordat die Evangelie na alle nasies gaan, vind 'n groot slagting plaas _____	67
Die Here se Laaste Pleidooi _____	70
Wat van vroue wat onderrig gee? _____	75
Die Gevolgtrekking _____	79

WAAROM VERGANG?

Die Universele Suiwelwinkel Sal Jou Voed

Oordeel Self

Die doel van hierdie traktaat is om die oorvloedige produk uitmuntend van die groot Universele Suiwelprodukte bekend te stel en gratis af te lewer aan elke eerlike siel, selfs aan die armste en die mees afgeleë een op aarde. Dit is dus nodig om dit van die ontvangers se weg te verwyder.

Die Bose Werk van sy Mededinger.

Van die vele hedendaagse aanvalle wat deur hierdie vyand teen die suiwelwinkel se menigte klante gemaak word, was daar ongetwyfeld geeneen so gewelddadig soos dié teen die Sewendedag Adventiste-denominasie, die hoofgebruiker van die suiwelwinkel se produk, en veral teen die werk van die denominasie se stigter, mev. E. G. White, wie se geskrifte deur die organisasie bekend is as die Gees van Profesie nie (Openb. 12:17; 19:10). Is dit nie teenstrydig dat soveel tyd, energie en geld deur verskeie individue en organisasies bestee word om negatiewe publisiteit aan enige outeur van godsdienstige literatuur te gee, terwyl honderde Christelike ismes en outeurs die wêreld oorskadu, wat elkeen probeer om 'n godsdienstige siening te verdedig wat verskil van die ander s'n nie? Aangesien daar slegs een Waarheid is, en aangesien geen twee

sektes in absolute ooreenstemming is oor wat dit is nie, kan natuurlik nie almal reg wees nie, maar almal behalwe een moet verkeerd wees. Waarom sou mev. White se leringe dan meer teenkanting in die gesig staar in verhouding tot die grootte van die volgelinge as enige van die ander?

Aangesien elke hemelgestuurde boodskapper van Adam se tyd tot nou toe bitterlik beveg is deur manne wat beweer dat hulle deur God gelei word, sou die blote feit van teenkanting teen mev. White se geskifte haar nie verkeerd bewys nie. En aangesien sy vandag die hoopteiken van teenkanting geword het, soos die profete in hul tyd, moet ons, om te bepaal of haar geskifte gevaarlik en verdoem of veilig en gesond is, ons aandag vestig op die orakels van God, wat die verlede, hede en toekoms openbaar. Daar moet haar werk, reg of verkeerd, gevind word. Slegs deur die profesieë kan ons bewys of weerlê, weet wat ons glo en glo wat ons weet, en met veiligheid enige boodskap aanvaar of verwerp. Andersins kan ons geloof slegs op onsekerhede gegrond wees, — op 'n sanderige fondament, — wat ons uiteindelik teleurgesteld na die Meester se "linkerhand" sal bring. Om dus seker te maak dat ons aan Sy regterhand staan, moet ons nie versuim om ernstige aandag te skenk aan die

Pleidooie van die Heilige Gees nie:

"Ons het ook 'n baie vaste woord van die profetiese woord, waarop julle goed doen as julle ag gee soos op 'n lamp wat skyn in 'n

donker plek, totdat die dag aanbreek en die môrester in julle harte opgaan, terwyl julle dit eerstens weet, dat geen profesie van die Skrif 'n saak van eie uitlegging is nie.” 2 Pet. 1:19, 20.

Maar die geroep van die teenstanders is: Weg met die profesieë in hierdie tyd! Want al die profete en die wet het

“Geprofeteer tot op Johannes.”

Matt. 11:13.

As die voorgenoemde Skrif beteken dat daar geen profete meer na Johannes sou wees nie, dan sou daar sedertdien geeneen gewees het nie. En as dit die betekenis was, dan sou die Skrifte hulself weerspreek, want hulle lewer bewys dat terwyl Christus die Seun van God was, Hy ook “’n profeet” was. Lukas 24:19. En hoewel Johannes die Doper nooit 'n enkele profetiese uitspraak geskryf het nie, is hy tog deur Christus as een van die grootste profete beskou (Lukas 7:28). Ook Matteus, Markus en Lukas het onder die Gees van Inspirasie oor Christus en Sy werk geskryf. Net so het Johannes, Petrus en Paulus, en ander tydgenote van hulle, in eie reg geprofeteer oor baie dinge wat sou kom. Al hierdie dinge word Skriftuurlik die titel "profeet" toegeken.

Jesus Self getuig dat die boek Openbaring 'n profesie is, want die engel "wat getuienis afgelê het van die Woord van God en van die getuienis van Jesus Christus en van

alles wat hy gesien het” sê: “Salig is hy wat lees en hulle wat die woorde van hierdie profesie hoor en bewaar wat daarin geskrywe is, want die tyd is naby.” Op. 1:2, 3. “Want ek betuig aan elkeen wat die woorde van die profesie van hierdie boek hoor: As iemand by hierdie dinge byvoeg, sal God vir hom die plaë byvoeg wat in hierdie boek geskrywe is.” Op. 22:18.

Die feit dat hierdie profesie byna 'n eeu nadat Johannes die Doper onthoof is, geskryf is, dien as historiese erkenning dat die profete nie met hom opgehou het nie. Deur Matteus 11:13 dus verkeerd uit te lê ten einde Johannes as die laaste van die profete voor te hou, probeer die teenstanders om die gawe van profesie in die Christelike tydperk te vervang met “private” (ongeïnspireerde) vertolkings van die Skrif. En sodoende word hulle daartoe gelei om of Paulus se onweerlegbare stelling te ignoreer of dit weg te probeer redeneer: “En God het sommige in die gemeente aangestel: in die eerste plek apostels, ten tweede profete, ten derde leraars, daarna kragte, dan genadegawes van gesondmaking, hulpverlening, regering, allerhande tale” (1 Kor. 12:28) — absolute bewys dat profete die tweede van die agt gawes aan die gemeente in die Christelike tydperk is.

Terwyl die meeste van hierdie gawes – veral tale en die gawe van bestuur – ywerig deur die Christelike kerke nagejaag word, word die een gawe – dié van “profete” – wat deur die Jode verag is, deur bykans die hele Christendom

volkome verwerp! Dus, die gees wat die doodmaak van die antieke sieners deur die hand van die Joodse leiers aangehits het, doen vandag feitlik dieselfde soort vernietigende werk deur georganiseerde opposisie.

Terwyl hulle lof en eer aan die dooie profete wat deur die voorvaders doodgemaak is, toeskryf, het die Jode die lewende profete verwerp en sodoende die Meester se treurige uitspraak oor hulleself gebring:

“Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! Want julle bou die grafte van die profete en versier die grafte van die regverdiges en sê: As ons in die dae van ons vaders geleef het, sou ons nie met hulle deel gehad het aan die bloed van die profete nie.” Matt. 23:29, 30.

Huidige Christene wat die gawe van profesie in hierdie tyd verag, en ook ontken dat die Ou Testamentiese Skrifte enige toepassing in die evangeliebedeling het, verwerp daardeur al die profete, terwyl hulle terselfdertyd erken dat hulle die dienaars van God was. So gaan sulke kerklede voort om die grafte van die profete te bou en te versier, net soos die Jode wat beweer het dat hulle in Moses glo, maar toe hulle getoets is, as leuenaars bevind is. Net so bely die meeste Christene vandag dat hulle die hele Bybel glo, maar leer dat al die wette en statute, al die waarskuwings en veroordelings, slegs op die antieke Jode van toepassing is, terwyl die genadegawes wat hulle gretig binne die Christelike kerk koester!

Die hedendaagse sogenaamde gawe van tale is brabbeltaal, en is net so min die Bybelse gawe as wat Sondag die "geheiligde" Sabbatdag is; en die gawe van regerings het ontaard in 'n instelling van voorregte, formaliteite, doelwitte, en dies meer, wat, in hul huidige lae stand, niks anders as agente is wat in werklikheid teen die Waarheid stry en die vroomheid van die kerk neutraliseer nie. Lyk die beste van hierdie verklaarde Christene van vandag in hierdie toedrag van sake beter as die slegste van gister se Jode?

"Ontwaak, ontwaak," roep die Woord uit, "maak jouself los van die" mensgemaakte "bande van jou nek, o gevangene dogter van Sion." Jes. 52:2. "Blus die Gees nie uit nie," o kerk van God! "Verag profesieë nie. Beproef alle dinge; hou vas aan die goeie." 1 Tess. 5:19-21. Moenie langer die feit oor die hoof sien dat die gawe van profete tweede in die orde is nie, en die gawes van regerings en verskeidenheid van tale laaste is. Let dus daarop dat diegene wat die gawe van profesie verag, maar die gawes van regerings en tale verheerlik, die wa duidelik van sy agterkant af trek en in die verkeerde rigting gaan. Vir hulle sê Christus: "Weet jy nie dat jy ellendig en beklaenswaardig en arm en blind en naak is nie." Openb. 3:17.

Diegene wat aan die een kant beweer dat daar geen profete sou wees

na Johannes die Doper nie, en wat aan die ander kant bely dat hulle in die Nuwe Testamentiese Skrifte glo wat na Johannes se dood geskryf is, is self in duisternis, en versprei deur hul private (ongeïnspireerde) interpretasies van die Skrifte 'n wolk van duisternis oral waar hulle gaan. Mag God hulle almal genadig wees.

In die lig van hierdie feite het Jesus se stelling dat "al die profete en die wet tot Johannes geprofeteer het," klaarblyklik 'n heeltemal ander betekenis as wat deur ongeïnspireerde manne geleer is. Wanneer dit verlig word deur dieselfde Gees wat dit aangekla het, is die gevolglike interpretasie probleemvry en openbaar dat Christus die profete in 'n tweeledige klassifikasie verdeel het - dié tot Johannes en dié na hom.

Heilige geskiedenis toon dat die profete in die eerste afdeling die Woord direk van God ontvang het deur die middel van Sy Gees. Hulle was nie verplig om enige deel van hul profesieë te bewys deur die geskrifte van die voorafgaande profete nie. Terwyl die profete in die tweede afdeling deur die salwing van die Gees aangestel word om die geskrifte van die profete van die eerste afdeling te interpreteer.

Hierdie allerbelangrikste onderskeid en verdeling toon dat die Ou Testamentiese Skrifte die lig van ons verlossing vir beide periodes bevat – Joods en Christelik. En as mens in ag neem dat eersgenoemde periode

die "tipiese" bedeling genome word, en laasgenoemde die "antitipiese", dan bevestig bewys op bewys die gevolgtrekking dat die Nuwe Testamentiese evangelie gebaseer is op die evangelie van die Ou ontvoude.

Aangesien die Skrif verduidelik dat die kerk in alle eeue slegs deur die gawe van profesie in die waarheid gelei is, het die Christen geen ander keuse as om tot die gevolgtrekking te kom dat God se wil en plan vir hierdie tyd net is soos dit vir vervloë tyd was nie; dit wil sê, dat die kennis van verlossing oorgedra word deur die geskrifte van die Ou Testamentiese profete, soos geïnterpreteer deur diegene op wie Hy, soos die boekrol ontvou, dieselfde Gees skenk waarmee Hy op "heilige manne van God" "in die ou tyd" beweeg het. 2 Pet. 1:21. "Want Ek is die Here, Ek verander nie; daarom is julle, kinders van Jakob, nie verteer nie." Mal. 3:6.

God sou die Christendom altyd verenig gehou het deur Inspirasie, geopenbaarde waarheid, maar ongeïnspireerde manne sou hulself nie verneder en hul eie private interpretasies laat vaar nie, met die tragiese gevolg dat hulle die huidige skandelige sektariese verwarring gebring het.

So 'n anargie van menings oor die Skrif wat nie net tussen een denominasie en 'n ander bestaan nie, maar ook binne die geledere van elkeen self, maak duidelik dat hulle nie gelei word deur die Gees wat Christus gestuur het om "in die hele waarheid te lei" sodat alle gelowiges in Hom een kan wees nie.

Hierdie eenheid deur die Gees word kragtig geleer in

Christus se Gebed.

“Dat hulle almal een mag wees, soos U, Vader, in My is en Ek in U, dat hulle ook in Ons een mag wees, sodat die wêreld kan glo dat U My gestuur het. En Ek het hulle die heerlikheid gegee wat U My gegee het, sodat hulle een kan wees, net soos Ons een is: Ek in hulle en U in My, sodat hulle volkome een kan wees. En sodat die wêreld kan weet dat U My gestuur het en hulle liefgehad het soos U My liefgehad het.”
Johannes 17:21-23.

Onophoudelike teologiese spekulasies oor die Skrif, met die gevolglike verskeidenheid van menings en aangename fabels, verhoog voortdurend verwarring, tweedrag en verdeeldheid wat botsende geloofsbelydenisse en sektes voortbring. Terwyl Christene niks anders moet doen as om deur volkome eenheid aan die wêreld te bewys dat die Vader die Seun gestuur het nie.

Christus het getoon dat Hy slegs een denominasie erken en gesê: “Ek het ook ander skape wat nie van hierdie stal is nie. Hulle moet Ek ook bring, en hulle sal na my stem luister. En daar sal een stal wees, een herder.” Johannes 10:16. Die bestaande verdeeldheid onder Christene van vandag vervul dus nie God se doel nie, maar

Satan se voorafbepaalde doel.

Die sogenaamde Christelike wêreld van vandag

het so ver van God se ideaal vir Sy kerk afgedwaal dat dit by 'n punt gekom het waar selfs Christus se eie gebed hulle nie ontnugter nie, en hulle tot die besef bring dat hul uiteenlopende oortuigings dat alles reg is, sekerlik heeltemal verkeerd is. Diegene wat nie aan enige kerk geaffilieer is nie, en vir wie se bekering die kerke beweer dat hulle hul middele en tyd ten volle inspan, kyk met minagting en lag na hierdie waan en skynheiligheid. Sulke Christene behaag slegs Satan en bedrieg hulself en diegene wat hulle dophou.}

Satan lei hierdie kwasi-Christelike legioene om as dwase voor die wêreld te paradeer, sodat hy deur hul onbewuste dwaasheid Christus kan verwyt, en terselfdertyd die wêreld kan laat glo dat die Vader nie die Seun gestuur het nie. Tensy hierdie verdeelde geledere wakker word vir hul benarde situasie, sal Satan hulle binnekort kop voor kop in die ewige vernietiging stort. Hierdie ewige tragedie sou slegs toegeskryf word aan hulle veragting van die gawe van die Gees van Profesie, die oë van die kerk (1 Sam. 9:9; Jes. 29:10) wat alleen kan sien om hulle in 'n toestand van eenheid, van onbreekbare eenheid, te trek.

Herders van die kerke, in 'n poging om die Skrif "privaat" (sonder die Heilige Gees) te interpreteer, het doppe voor die skape neergesit, en gevolglik is die kuddes gelaat om vir hulself te wei.

Op Soek na iets Beter.

Christene wat met doppe gevoed is, is ondervoed en nie in staat om reg te oordeel nie. Sommige hoop dus om die "iets beters" te verkry van diegene wat hulle as die getrouste beskou; ander verwag om dit te ontvang van diegene wat as die mees geleerde Dokters van Teologie beskou word; terwyl ander weer dink dat hulle dit in hierdie of daardie denominasie vind bloot omdat Vader of Moeder of 'n ander invloedryke persoon of familielid daaraan behoort. Deur hierdie dwase keuses wat geen inspanning van die gees of geen persoonlike ervaring vereis nie, word hulle ironies genoeg net weer na doppe gelei. En die nie-Christelike wêreld, wat altyd krities toekyk, draai in afkeer van hierdie en ander teenstrydige en dwase praktyke in die Christelike toneel. Dus, in plaas daarvan om ongelowiges tot die Christendom te bekeer, dryf hulle gelowiges net verder daarvan af!

Dat ander ook deeglik bewus is van hierdie noodlottige skaapagtige, volg-die-klok-instink, word duidelik gedemonstreer in die hipotetiese geval van die gesin wat in satiriese karikatuur gesien word

Uit die Pen van "Die Kolomtoerder."

"Maria gaan na die Baptistiese kerk—alhoewel sy 'n lidmaat van die Prestiaanse kerk is (omdat sy op die jong ouderdom van 10 by die kerk aangesluit het, voordat sy geweet het wie die Here of die Duiwel werklik is), maar sy woon die Baptistekerk by

omdat haar stiefsuster daaraan behoort. John gaan na die Katodistiese kerk, want die meeste van sy kliënte gaan daarheen. Jack gaan na die Campaliaanse kerk omdat sy meisie dit doen... Patricia gaan na die Lutherse kerk omdat haar skoolonderwyseres die Sondagskoolklas daar onderrig. Betty gaan saam met haar ma na die Baptistiese kerk, want sy is nog nie oud genoeg om beter te weet nie.” — *Die Dallas Morning News*, 28 Desember 1940. Diegene wat eerlik verlossing deur Christus soek, moet by Hom “aansluit” deur bekering ter wille van die Waarheid; en die enigste manier waarop 'n mens dit kan doen, is om almal met blydschap te verwelkom.

Die Gawes van die Gees.

“En Hy,” sê Paulus van die Een wat alleen, deur al Sy gawes, Sy kerk kan verenig, “het sommige as apostels gegee; en sommige as profete; en sommige as evangeliste; en sommige as herders en leraars; tot die volmaaktheid van die heiliges, vir die werk van die bediening, tot opbouing van die liggaam van Christus, totdat ons almal kom tot die eenheid van die geloof en van die kennis van die Seun van God, tot 'n volwasse man, tot die mate van die volle wasdom van Christus.” Ef. 4:11-13. “Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê.” Openb. 3:22.

Alhoewel die Gees van God in hierdie sekere terme gespreek het, vind mens tog, na 'n peiling van die algemene mening onder Christene, dat

Die "Gees van Profesie" Feitlik Verwerp Word.

'n Groot klas belydende Christene sê werklik in hulle harte: Solank ons glo dat daar 'n God en 'n Christus is, aan 'n kerk behoort, eerlike lewens lei en af en toe 'n goeie daad doen soos die geleentheid bied, is ons op pad na die Heilige Stad. En hartseer om te sê, hierdie los en noodlottig misleidende hoop is selfs in die Sewendedag Adventiste denominasie.

Hartseer genoeg, alhoewel die denominasie gestig is deur die gawe van profesie, is die huidige lede – predikante en leke – voortdurend in meningsverskil oor die profetiese gawe, net soos hulle oor ander sake in die Skrif is. En onder diegene wat wel glo dat die geskrifte van Mev. White geïnspireer is, is die oorgrote meerderheid net so onkundig en ongehoorsaam daaraan, soos diegene wat glad geen geloof daarin bely nie.

“Die kerk,” sê sy, met betrekking tot hierdie toestand, “het teruggedraai van die volg van Christus, haar Leier, en trek geleidelik terug”

na Egipte. Tog is min mense bekommerd of verbaas oor hulle gebrek aan geestelike krag. Twyfel en selfs ongeloof in die getuienisse van die Gees van God verlaat ons kerke oral waar Satan dit so wil hê. Predikante wat hulleself in plaas van Christus preek, wil dit so hê. Die getuienisse word nie gelees en nie waardeer nie.” — *Getuienisse*, Vol. 5, bl. 217.

Tog dring beide klasse in die kerk daarop aan dat hulle goeie Sewendedag-Adventiste is! O, watter buitengewone ironie dat sulke verskriklike teenstrydighede in heilige sake die gedagtes van rasonale wesens oorskadu het! Ja, watter tragedie! veral wanneer die toestand nooit hoef te wees nie: want in voldoende beskerming daarteen,

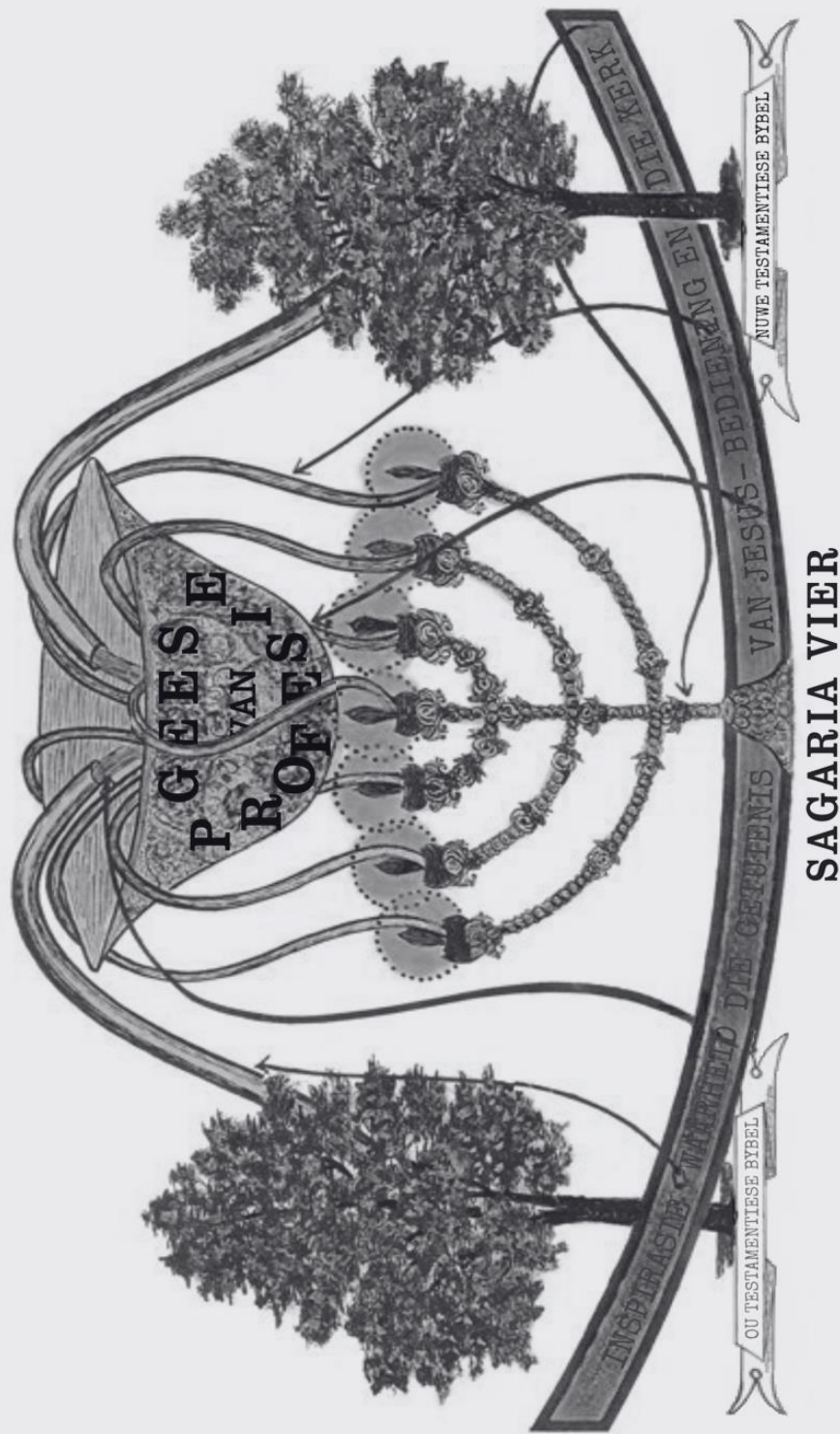
*Die Skrif leer die Waarheid op
Verskeie Maniere.*

Behalwe dat dit deur die letterlike getuienisse van die profete geleer word, word die evangelie ook deur figuurlike profesieë geleer. In ons onmiddellike besorgdheid, dus, met die Gees se leringe oor hoe God Sy geskrewe Woord aan die mense openbaar, moet ons nie net aandag gee aan die letterlike nie, maar ook aan die figuurlike getuienisse van die profete. En aangesien die vierde hoofstuk van Sagaria 'n beeldende onthulling is van die manier waarop God Sy Woord openbaar, word ons daartoe gelei vir 'n uiteensetting van

Die Figuurlike Wyse van Geïnspireerde
Interpretasie. *Sagaria 4.*

“En die engel wat met my gespreek het, het teruggekom en my wakker gemaak soos 'n man wat uit sy slaap wakker gemaak word, en vir my gesê: Wat sien jy? Toe antwoord ek: Ek het gekyk, en kyk, daar is 'n kandelaar, heeltemal van goud, met 'n oliekand bo-op, en sy sewe lampe daarop, en sewe pype na die sewe lampe wat bo-op sy is, en twee olyfbome daarby, een aan die regterkant van die oliekand en die ander aan sy linkerkant. Toe antwoord ek en spreek met die engel wat met my gespreek het, en sê: Wat beteken dit, my Here? Toe antwoord die engel wat met my gespreek het, en sê vir my: Weet jy nie wat dit beteken nie? En ek sê: Nee, my Here. Toe antwoord hy en spreek met my en sê: Dit is die woord van die Here aan Serubbábel, wat sê: Nie deur krag of deur geweld nie, maar deur my Gees, sê die Here van die leërskaare...

“En ek antwoord weer en sê vir hom: Wat beteken hierdie twee olyftakke wat deur die twee goue pype die goue olie uit hulleself leegmaak? Toe antwoord hy my en sê: Weet u nie wat dit beteken nie? En ek sê: Nee, my Here. Toe sê Hy: Dit is die twee gesalfdes wat by die Here van die hele aarde staan.” Sag. 4:1-6, 12-14.

SAGARIA VIER

Om die tyd vas te stel waarna hierdie figuurlike profesie verwys, sê die Here, deur die profeet Haggai wat op dieselfde tyd soos die profeet Sagaria geprofeteer het:

“En Ek sal die troon van koninkryke omverwerp, en Ek sal die krag van die koninkryke van die heidene vernietig; en Ek sal die waens omverwerp en diegene wat daarop ry; en die perde en hul ruiters sal almal deur die swaard van hul broer neerval. *In daardie dag*, sê die Here van die leërskaer, sal Ek jou neem, *O Zerubbabel, My dienaar*, die seun van Sealtiël, sê die Here, en Ek sal jou as ’n seël maak, want Ek het jou gekies, sê die Here van die leërskaer.” Hag. 2:22, 23.

Wanneer dit aan die einde van die wêreld vervul word, wanneer God die troon kan stryk en die koninkryke van die aarde kan vernietig, toon Haggai se profesie dat Serubabel, die Here se dienskneg, ’n tipe van Sy dienaars vandag is, wat noodwendig, daarom, die antitypiese “seëlring” is. En aangesien Sagaria se visie, bo en behalwe, nog nooit tot nou toe verstaan is nie, kan dit op hierdie tyd direk net met ons praat. Aangesien sy illustrasie van “die Woord van die Here aan Serubabel” dus vandag vervul moet word, behoort ons toe dan die meeste aandag te gee soos

Inspirasie die Simboliek verduidelik.

“Dit is die Woord van die Here aan Serubabel.”
Sag. 4:6. Die metode wat

God nou, aan die einde van die tyd, gaan gebruik om met Zerubbabel te kommunikeer — die goewerneys of ministers van Sy volk — te kommunikeer, soos uiteengesit in die simboliek. Laat ons dit dus sorgvuldig simbool vir simbool ontsleutel. Wanneer ons die betekenis van die “oliebome,” die “kandelaar,” die “goue bak” en die “buis” verstaan, sal die simboliek self sonder debat verduidelik hoe die Skrifte, waarmee God met Sy dienaars kommunikeer, geïnterpreteer moet word.

Soos al die boeke van die Bybel by die Openbaring uitkom en eindig, wat ’n ontvouing van die profesieë is, wil ons die leser se aandag vestig op ’n gedeelte daarin, waarin Johannes die amp van hierdie olieboome opteken:

“En Ek sal mag gee aan My twee getuies, en hulle sal profeteer ’n duisend tweehonderd en sestig dae, geklee in sakdoeke. Dit is die twee olieboome en die twee kandelare wat voor die God van die aarde staan.” Opb. 11:3, 4.

Hierdie olyfboome word “getuies,” “gesalfdes,” “profete” genoem. Hulle moes in sakdoek vir die tydperk van twee-en-veertig maande voorspel. Dit is ’n periode wat ooreenstem met dié in Daniël 7:25 en Openbaring 12:14; dit wil sê, met “’n tyd en tye en die helfte van ’n tyd”: “’n tyd” — een jaar; “tye” — twee jaar — “’n helfte van ’n tyd” — ’n halfjaar; — in totaal twee-en-veertig maande. Dit is

gelykstaande ook aan dié in Openbaring 13:5, “twee en veertig maande”; en aan dié in Openbaring 12:6, “duisend tweehonderd en sestig dae.” In elke geval beloop die tyd, bereken volgens die Bybelse reël van dertig dae tot 'n maand, 1260 dae.

Wanneer dit in letterlike tyd bereken word, volgens Esegïël 4:6, is hierdie 1260 dae van profetiese tyd gelykstaande aan 1260 jaar. Deur voort te gaan op die gevestigde feit (sien *Die Herder se Roede*, Vol. 2, bl. 126-139) dat hierdie tydperk profeties is van die 1260 jaar van 538 n.C. tot 1798, word ons tot die gevolgtrekking gebring dat wie ook al of wat ook al in “sakkleed” gedurende hierdie tydperk geprofeteer het, dit is wat gesimboliseer word deur hierdie “twee olyfbome.”

Die feit dat niks behalwe die Bybel self wel geprofeteer het vir die duur van die 1260 jaar periode nie, – die Donker Eeue van godsdiens – toon outomaties dat die twee “olyfbome”, wat die engel gesê het die Woord van God is (Sag. 4:6), figuurlik is van die Ou en Nuwe Testamentiese Skrifte se profetering “in sakkleed”. Met ander woorde, hulle het toegelaat dat hulle in selfvernederings weggesteek en ongestudeer word, alhoewel hulle die mag gehad het om “hul vyande” te verslind, en selfs “om die hemel te sluit, sodat dit nie reën nie”.

En uit hierdie twee bome (Testamente), soos Sagaria gesien het, loop die goue olie.

deur “twee goue pype,” wat hulself in die “goue bak” leegmaak. Dan, vanuit die bak, voorsien die “sewe pype,” of “buisse,” weer die goue “kandelare” met die “goue olie.”

Soos die twee olyfbome staan vir die Ou en Nuwe Testamentiese Skrifte, verteenwoordig die goue olie wat daaruit vloei natuurlik “die Woord van die Here” in die Christelike bedeling, nie soos dit direk uit die hemel kom nie, maar soos dit uit die Bybel kom.

Christus ontsluit vervolgens die betekenis van die kandelaar (deur die verborgenheid wat Hy aan Johannes getoon het) en sê: “Die sewe sterre is die engele van die sewe gemeentes; en die sewe *kandelare* wat jy gesien het, is die sewe gemeentes.” Openb. 1:20.

In hierdie kort verduidelikende stelling vertel Christus ons dat die sewe gemeentes deur die sewe kandelare verteenwoordig word, en bevestig sodoende die waarheid dat 'n kandelaar simbolies is van die kerk – die lig van die wêreld (Matt. 5:14).

Die eerste deel van Openbaring 1:20, soos reeds aangehaal, maak dit duidelik dat daar 'n engel by elke kandelaar is, en dat Johannes opdrag gekry het om nie aan die kandelaars te skryf nie, maar aan die engele wat oor hulle toesig hou. Dus maak die woorde “skryf aan die engel van die gemeente van die Laodicense” (Openbaring 3:14) maak duidelik dat

dat dit die engel is wat “ellendig” is en beklagenswaardig en arm en blind en naak” is.

Hierdie veroordeling toon onomwonde dat die engel nie 'n hemelse wese is nie, maar bloot 'n figuur van die aardse opsieners wat toesig oor die kerk (kandelaar) gekry het. Hul plig, soos die simboliek openbaar, is om die kandelaar van olie te voorsien en dit netjies en brandend te hou – lig te gee. Gevolglik simboliseer die kandelaar self die lidmaatskap, uitgesluit die leierskap.

In Sagaria se visioen word die bedienaars egter nie deur sewe engele verteenwoordig nie, maar deur sewe “buisse”. Hulle kry die olie uit die bak en voer dit na die kandelaar.

Dit is dus duidelik dat die bak waarin die goue olie gestoor word, die pakhuis van Teenwoordige Waarheid simboliseer – die Woord geïnterpreteer. Die enigste “pakhuis” wat geïnspireerde kommentare oor beide Testamente bevat, is die boeke van die Gees van Profesie. Hulle is dus die “goue bak”. Die simboliek wys definitief daarop dat die predikante van hulle die lig-produkerende waarheid moet kry waarmee hulle die kerk kan voorsien, sodat dit helder kan skyn in hierdie donker wêreld en "alle mense" wat die duisternis haat, na die lig kan trek.

Die twee pype waardeur die olie in die bak gedra word, kan slegs die kanale (profete) verteenwoordig waardeur

die olie van die Bybel na die bak oorgedra word, in die tydperk waarin beide olyfbome (Ou en Nuwe Testamente) leef – die Christelike era.

Laat die leser die visuele illustrasie op bladsy 18 ondersoekend bekyk, en hy sal die algehele onmoontlikheid sien dat die kandelaars (die kerklidmate) en die pype (predikante) self olie direk uit die olyfbome kan onttrek. Die interpretasie van die Skrifte, wat dus in die Christelike era aan die twee pype (profete) toevertrou is, toon dat "geen profesie van die Skrif van enige privaat interpretasie is nie", maar slegs van inspirasie is.

Om nou die waarheid oor hierdie allerbelangrikste onderwerp vir ewig in ons gedagtes vas te lê, laat ons dit in 'n

Opsomming van Sagaria Vier beskou.

Hierdie simboliese eenheid, wat gedemonstreer het dat die Bybel slegs reg geïnterpreteer kan word deur die Gees wat dit gedikteer het, toon dat die kerk slegs deur hierdie Gees-beheerde metode in alle Waarheid gelei kan word: deur die tolke (die twee goue pype), wat alleen gekwalifiseerd en in staat gestel is om voedsel op die regte tyd (goue olie) uit die Skrifte (olyfbome) in die voorraadkamer (goue bak) van die Teenwoordige Waarheid te bring; en op hul beurt deur die bedienaars (sewe buise), wie alleen die olie uit die bak na die kerk

(kandelaar) moet oordra, sodat dit hierdie donker en sterwende wêreld van ons met die lig van die lewe kan verlig.

Hier in beeldende les leer God onmiskenbaar dat Hy die Skrifte beheer en dat Hy dit openbaar wanneer 'n behoefte ontstaan, net soos Josef al die graan in die voorraadkamers van antieke Egipte beheer het om dit uit te deel in tyd van hongersnood. En soos slegs deur Hom die Israeliete, sowel as die Egiptenare, graan in tyd van nood kon verkry, so ook slegs van Christus, die Koning, deur Sy Geesvervulde instrumente - Josefs (Sy spesiaal aangestelde interpreteerders van die drome en die visioene wat die Bybel bevat, of dit nou is om die kerk te bestraf en te verlig of om die heidene te waarsku) - kan ons die "olie" verkry wat God in die Bybel geplaas het.

Deur die geïnspireerde metode van interpretasie van die Skrifte deur Sagaria se simboliek te openbaar, het God grafies voorgeskryf, vir die hedendaagse veelvuldige godsdienstige kwale,

Die Hemel se Spesifieke Middel.

Die talle ernstige geestelike epidemies wat nou die Christelike kerk teister, word grootliks veroorsaak deur Christene wat onwetend die Skrif worstel, warrel en verdraai. Hierdie praktyk het die Duiwel voortgebring en gekoester om die Teenwoordige Waarheid af te weer, vernietig geloof in die

skrifte, mislei siele en vermeerder ongeloof, in die hoop om daardeur die mensdom af te sny van die kennis van die enigste ware en lewende God, en dus uiteindelik van die aarde af.

Broer, Suster, op elkeen van ons rus die belangrike verantwoordelikheid om te besluit of ons sal kies om die profete van God in beide die Ou en Nuwe Testamentiese periodes te volg, of om by God se teenstanders aan te sluit wat ongeïnspireerde interpretasies van die Skrifte voorstaan, en wat saam met al hul simpatiseerders, as hulle voortgaan in hul bose koers, skuldig sal word, saam met die Jode, aan die vergote bloed van die profete.

Hierdie plegtige oorwegings sal almal wat eerlik is met hulself en met God, aanspoor om op te tree in ooreenstemming met die plegtige waarheid dat Hy die waarheid openbaar soos Hy kies. Hulle sal jou lei om God se weg as jou skuiling te neem, en sodoende die vinnig toenemende storm te ontsnap wat op die punt staan om in al sy vreesaanjaende woede oor sonde en sondaar te bars.

Omdat God die donker sluier van verwarring voorsien wat mense vandag oor die Bybel werp, en hulle wydverspreide afwyking van die duidelike Skriftuurlike pad, as gevolg van hulle algehele verontagsaming van die gawe van profesie, is hy dus moreel verplig om in Sy geskrewe Woord 'n soort profetiese aankondiging van hierdie groot kwaad en die gevolge daarvan te maak, net soos Hy gedoen het met betrekking tot die

rampspoedige lot wat Sy antieke volk getref het, en aangaande hul daaropvolgende bestemming.

Om dit te demonstreer, laat ons nou, met spesiale verwysing na die gawe van profesie (sy amp, en sy verhouding tot die predikante sowel as die leke in die Nuwe Testamentiese tydperk), ondersoek hoe

*Die Universele Suiwel Stel Beskermhere in Staat
om Kwaad te Weier en Goed te Kies.*

“Daarom sal die Here self aan julle 'n teken gee: Kyk, 'n maagd sal swanger word en 'n seun baar en Hom Immanuel noem. Hy sal botter en heuning eet, sodat Hy kan weet om die kwaad te weier en die goeie te kies.” Jes. 7:14, 15.

Daar word saamgestem dat die kind waarvan hier profeties gepraat word, Christus is. En volgens hierdie verse is Hy 'n spesiale dieet voorgeskryf, soos Johannes die Doper (Lukas 1:15; Matt. 3:4). Tog is daar geen rekord wat toon dat Christus se dieet ooit letterlik uit “botter en heuning” was nie. Daar is egter rekord dat Hy wel van al die geheiligde voedsel geëet het wat algemeen deur die Jode in Sy tyd gebruik is. En “Johannes het gekom,” het Christus gesê, “sonder om te eet of te drink, en hulle sê: Hy het 'n duiwel.” Matt. 11:18. Dus, op die woord van die Here self, het Johannes nie alles geëet wat die Jode geëet het nie. Trouens, hy het van “[sprinkane en wilde heuning](#)” geleef. [Markus 1:6](#). Nietemin het die Jode fout gevind en hom daarvan beskuldig dat hy fanaties en mal was.

Aan die ander kant, “die Seun van die mens,” sê die Here van Homself, “het gekom terwyl hy eet en drink, en hulle sê: Kyk, ’n mens is ’n vraatsugtige en ’n wynsuiper, ’n vriend van tollenaars en sondaars.” Matt. 11:19. In hierdie woorde, wat toon dat Hy enige wettige voedsel geëet het wat voor Hom gesit is, maak Christus dit duidelik dat Hy nie Sy dieet tot letterlike

Botter en Heuning

beperk het nie. Soos hierbo genoem, is daar geen rekord wat toon dat Jesus werklike botter en heuning geëet het nie. Maar aangesien die profeet se uitspraak korrek moet wees, is die enigste moontlike gevolgtrekking dat die “botter en heuning” simbolies is van iets wat Christus vrylik gebruik het, en wat Hom wys en in staat gestel het om tussen goed en kwaad te onderskei. Aangesien hierdie twee letterlike voedselartikels – botter en heuning – op sigself nooit iemand in staat kan stel om die verskil tussen goed en kwaad te ken nie, word dit dus dubbeld vasgestel dat hulle simbolies is. En natuurlik roep hierdie sekerheid die vraag op:

Waarvan is hulle simbolies?

Die enigste manier om te ontdek wat die botter en heuning verteenwoordig, is om te bepaal wat Jesus in staat gestel het om tussen goed en kwaad te onderskei, en om die een te kies en die ander te weier – die rede waarom Hy hulle geëet het.

Die Verlosser het die magte van die bose verslaan deur geïnspireer te word om die Skrif te interpreteer,

wat Hom in staat gestel het om te sê: “Daar is geskrywe.” Dit openbaar dat die “botter en heuning,” wat Hom bemagtig het om “die kwaad te verwerp” en “die goeie te kies,” simbolies is van die Skrifte. Dus, toe Hy gesê het: “Ek het voedsel om te eet waarvan julle nie weet nie” (Johannes 4:32), moes Hy na Jesaja se “botter en heuning” verwys het.

“En in dié dag sal 'n man 'n jong koei en twee skape opvoed; en weens die oorvloed melk wat hulle sal gee, sal hy botter eet; want botter en heuning sal elkeen eet wat in die land oorbly.” Jes. 7:21, 22.

Aangesien die “botter en heuning” van vers 15 klaarblyklik bedoel is om die sleutel tot interpretasie vir die “botter en heuning” van vers 22 te verskaf, verteenwoordig die “botter en heuning” van beide verse duidelik die Woord van God. En as gevolg van die opeenvolgende en natuurlike verband met die botter, word ons vervolgens gelei om die betekenis van

Die Jong Koei en die Twee Skape te ondersoek.

Soos botter van melk gekarring word, en soos die melk waaruit hierdie geestelike “botter” gemaak word, van die “twee skape” en die “jong koei” afkomstig is, vloei die waarheid voort dat hierdie drie melkproduserende wesens drie verskillende bronne simboliseer waaruit die Woord van die Here (botter) verkry word. Die koei is jonk; die skape is nie. Gevolglik is die bron van die botter, God se

Woord, verteenwoordig deur die jong koei, is van latere oorsprong as die bronne wat deur die twee skape verteenwoordig word. Die twee-van-'n-soort kan dus slegs die Ou en Nuwe Testamentiese Skrifte verteenwoordig; terwyl die koei, wat groter en jonger as die skaap is, heilige volumes van ooreenstemmend groter proporsies en van latere oorsprong as die Bybel verteenwoordig. Hierdie volumes is klaarblyklik die latere geskrifte van die "Gees van Profesie" (Openb. 19:10), wat hul beskermhere in staat stel om "die kwaad te verwerp en die goeie te kies," en wat vir hulle

Die Heuning bring.

Die sleutel tot die interpretasie van hierdie "heuning" word in Openbaring 10:10 gevind. "En ek het die boekie geneem," sê Johannes, "uit die hand van die engel en dit opgeëet; en dit was in my mond soet soos heuning; en toe ek dit geëet het, het my maag bitter geword." Hierdie heuningsoetheid (in besonderheid verduidelik in ons Traktaat Nr. 5, *Finale Waarskuwing*), verteenwoordig die vreugde wat die gelowiges in William Miller se tyd te beurt geval het, deur hul heelhartige geloof dat die Here in die herfs van 1843 n.C. sou kom om hulle na hul tuiste te neem in "die land wat baie ver is," waar hul oë "die Koning in Sy skoonheid sou sien." Jes. 33:17. Maar soos die dag verbygegaan het en die verwagte gebeurtenis nie plaasgevind het nie, toe kom oorweldigende teleurstelling, soos uitgebeeld deur die boekie se "bitterheid", oor almal wat, in eerlike verwagting, verlangend daardie

langverwagte reis deur die sterreheemel na die stad "vierkantig" verwag het.- die Hoofstad van die aarde wat nuut gemaak is.

Die heuningsoetheid van Openbaring 10:10, soos dit staan vir groot vreugde wat voortspruit uit die feesviering op die Woord van God, gee outomaties aan die "heuning" van Jesaja 7:22 die betekenis van vreugde wat sal kom na almal wat deelneem aan die eet van die "botter" van beide die "koei" en die "skape", wat nou "vars gekom het". Slegs diegene wat dit doen, sal "in die land oorbly".

Hierdie hartlike uitnodiging om te eet van geestelike "botter en heuning", wat tot dusver nooit in hoeveelheid of kwaliteit geëwenaar is nie, word veral uitgebrei na diegene wat geneig is om te twyfel. Aanvaar hierdie ongekende uitnodiging, my broers, en julle sal julleself oortuig van die opregtheid en oordeel wat ons pleidooi aanspoor, en sal met die eerste smaak besef dat die produk van hierdie edele wesens al is wat julle nodig het om julle nie net lewend en gesond te hou nie, maar ook in vreugde en vrede van "voortaan" en vir ewig! En alhoewel daar 'n ontelbare menigte is om te voed, hoef jy nie 'n tekort aan voedsel te vrees nie, want Die Universele Melkery het

'n Wêreld van Botterproduserende Melk.

Hierdie edele wesens gee so 'n hoeveelheid melk dat ons verplig is om

die room te skei, en slegs dit kan uitdeel. Die melk bewaar ons. Hierdie volheid getuig van ons geseëndheid met so 'n volheid van waarheid (melk) dat al wat ons kan doen is om die hoogtepunte uit te stuur - die botter of room. Geopenbaarde waarheid wat nog nooit tevore in so 'n onuitputlike voorraad opgehoop het soos dit vandag het nie, voltooi die bewys dat die interpretasie van hierdie profesie korrek is, en dat Die Herder roeder, wat die waarheid vir hierdie tyd bevat, die

Land laat Vloei het met "Melk en Heuning".

Toe God belowe het om antieke Israel na 'n land te lei "wat oorloop van melk en heuning", het so 'n toestand nie letterlik in Kanaän bestaan nie, dus kon die uitdrukking toe slegs metafories gewees het, en sy vervulling vind in die feit dat die profete daar geprofeteer en die Skrif geskryf het, en sodoende die land oorstroom het met "melk en heuning" - waarheid en vreugde.

Waarom honger bly, my broers, as daar so 'n onbeperkte voorraad sielvoedende voedsel tot julle beskikking is? As jou eetlus nie te afgeneem het nie, kom dan en voed jou op hierdie vars "botter en heuning." "Kom, koop wyn en melk sonder geld en sonder prys." Jes. 55:1. Maar as jy dalk jou honger en jou smaak vir waarheid verloor het, skakel dan ons verteenwoordigers. Hul dienste is gratis en sonder verpligting, en waarborg seker en bevredigende

resultate. Moenie soos diegene wees wat steeds volhard om te spog dat hulle al die waarheid het en “aan niks behoefte het nie”. Want die rede waarom God so 'n voorraad “voedsel op die regte tyd” gestuur het en steeds stuur, is om te demonstreer dat hulle, in plaas daarvan om “aan niks behoefte te hê nie”, aan alles behoefte het, en dat dit hulle gruwels en geestelike armoede is wat veroorsaak het dat

Hy Sy Wingerd verlate laat.

“En in dié dag sal elke plek waar daar duisend wingerdstokke teen duisend silwerslinge was, vir dorings en distels wees.” Vers 7:23.

Die feit dat hierdie wingerd (figuurlik van die kerk — Jes. 5:7), waar elke wingerdstok eens 'n "silwerling" werd was, 'n plek "vir dorings en distels" geword het, toon dat die landbouer dit verlate gelaat het, 'n tipe toestand wat Christus meer volledig in die volgende woorde geprojekteer het:

"Jerusalem, Jerusalem, jy wat die profete doodmaak en stenig dié wat na jou gestuur is, hoe dikwels wou Ek jou kinders bymekaarmaak soos 'n hen haar kuikens onder haar vlerke bymekaarmaak, en julle wou nie! Kyk, julle huis word vir julle verlate gelaat" (Matt. 23:37, 38) — dit wil sê, dit het 'n plek geword waar die goddelike teenwoordigheid en heerlikheid weggegaan het.

Aangesien die integriteit en ewigdurendheid van die Gees van Profesie nou onbetwisbaar is, dwing dit ons moreel om Christus se eie getuienis aangaande die geestelike toestand van die Sewendedag Adventiste-denominasie bekend te stel, soos opgeteken deur die Gees van Profesie:

“Kan julle nie sien hoe hulle pretensieus hul besoedeling en verrotting van karakter bedek het nie? “Hoe het die getroue stad 'n hoer geword?” My Vader se huis is 'n handelshuis gemaak, 'n plek waar die goddelike teenwoordigheid en heerlikheid weggegaan het! Om hierdie rede is daar swakheid en krag ontbreek.” — *Getuienisse*, Vol. 8, bl. 250.

Jesaja se visioen staaf perfek die voorgenoemde getuienis: beide profete kon onmoontlik, behalwe deur dieselfde Gees, dieselfde toestand met so 'n absolute getrouheid aan die feite ooplê. Dus word ons deur die Skrif en deur logika na die hoogtepunt van bewyse en oortuiging gevoer dat Mev. White deur dieselfde Gees geïnspireer was as Jesaja.

Die noemenswaardige feit dat beide profete (Jesaja en mev. White) so in ooreenstemming met mekaar is oor die presiese toestand waarin die kerk nou verkeer, verleen tweeledige ooreenstemming in die aanklag dat die "huis van God" nie net 'n handelshuis en 'n nes van diewe geword het nie, maar ook

'n Plek vir die Uitwerping van Heiliges.

“Met pyle en boë sal hulle daarheen kom, want die hele land sal dorings en distels word.” Jes. 7:24. Met ander woorde, die wingerd het so verlate geword en so oorstroom met wilde diere (onbekeerde manne), dat as 'n heilige daarin sou ingaan, hy verplig sou wees om “pyle” en “boë” (die Woord van God) saam te dra vir selfbeskerming (Heb. 4:12).

“Maar sy boog het in krag gebly, en die arms van sy hande is sterk gemaak deur die hande van die magtige God van Jakob; (daarvandaan is die Herder, die Steen van Israel).” Gen. 49:24. “U boog is heeltemal blootgestel, ... naamlik U Woord.” Hab. 3:9.

In plaas daarvan dat die kerk 'n toevlugsoord is wat verlossing vir God se mense bied, het dit 'n nes van diewe en 'n plek vir die skuiling van sondaars geword. Want sodra iemand gesien word wat aandag gee aan die Here se protes teen die gruwels, en homself as 'n hervormer identifiseer, is die wilde diere (die onbekeerdes in die kerk) óf gereed om hom te verslind, soos hulle probeer het om Paulus te verslind (1 Kor. 15:32), óf om hom uit die kerke se byeenkomste te verdryf! Hier kan enigiemand maklik sien waarom diegene wat verantwoordelik is vir die gruwels die leer van 'n suiwer kerk luidrugtig veroordeel.

Ons hoef nie verbaas te wees oor die teenstand wat God se dienaars

geleerde en aansienvolle manne ontvang nie, want so was dit nog altyd; en nou, soos in vorige eeue, sal die aanbieding van 'n waarheid wat sondes bestraf en foute regstel, teenkanting opwek. “Elkeen wat kwaad doen,” sê die Here, “haat die lig en kom nie na die lig nie, sodat sy dae nie bestraf mag word nie.” Johannes 3:20.

Soos mense sien dat hulle nie volgens die Skrifte hul posisie kan handhaaf nie, besluit hulle om dit ten alle koste te regverdig, en as die laaste uitweg van 'n verlore saak gee hulle hulle oor aan persoonlikhede en val die karakter en die motiewe van diegene aan wat hul paaie kruis met ongewilde waarheid. Sulke selfregverdiging is dieselfde tradisionele verdedigingsmeganisme wat in alle eeue gebruik is.

“Elía is verklaar as 'n moeilikheidmaker in Israel, Jeremia as 'n verraaier, Paulus as 'n besoedeler van die tempel. Van daardie dag af tot nou toe is diegene wat lojaal aan die waarheid wou wees, veroordeel as opstandig, ketters of skismaties. Menigtes wat te ongelowig is om die vaste woord van profesie te aanvaar, sal met onvoorwaardelike goedgelowigheid 'n beskuldiging ontvang teen diegene wat dit waag om modieuse sondes te bestraf. Hierdie gees sal al hoe meer toeneem.” — *Die Groot Stryd*, bl. 458, 459.

“Diegene wat van die gevestigde leerstellings verskil het, is gevange geneem, gemartel en doodgemaak, op aanstigting van manne wat beweer het dat hulle optree onder die

sanksie van Christus. Maar dit is die gees van Satan, nie die Gees van Christus nie, wat sulke dade inspireer. Dit is Satan se eie metode om die wêreld onder sy heerskappy te bring. God is deur die kerk verkeerd voorgestel deur hierdie manier van omgaan met diegene wat veronderstel is om ketters te wees.” — *Die Gelykenisse van Christus*, bl. 74.

“Hoor die woord van die Here, julle wat vir sy Woord bewe! Julle broers wat julle gehaat het, wat julle ter wille van my Naam verstoot het, het gesê: Laat die Here verheerlik word! Maar Hy sal tot julle vreugde verskyn, en hulle sal beskaamd staan.” Jes. 66:5.

En nou, as gevolg hiervan, sal ons wat die lig van die Waarheid het, ons vertrouwe verraa en ons verantwoordelikhede vermy? “Aan die dienaar van God word in hierdie tyd die bevel gerig: ‘Verhef jou stem soos 'n basuin en wys my volk hulle oortreding, en die huis van Jakob hulle sondes.’

“Sover sy geleenthede strek, is elkeen wat die lig van die waarheid ontvang het, onder dieselfde plegtige en vreesaanjaende verantwoordelikheid as die profeet van Israel, tot wie die woord van die Here gekom het en gesê het: ‘Mensekind, Ek het jou as wag vir die huis van Israel aangestel; daarom moet jy 'n woord uit my mond hoor en hulle van my kant waarsku. As Ek aan die goddelose sê: o Goddelose, jy sal sekerlik sterwe; as jy nie spreek om die goddelose teen sy weg te waarsku nie, sal daardie goddelose deur sy ongeregtheid sterwe; maar

Sy bloed sal Ek van jou hand eis. Maar as jy die goddelose waarsku oor sy weg dat hy hom daarvan moet bekeer, en hy hom nie van sy weg bekeer nie, sal hy deur sy ongeregtigheid sterwe; maar jy het jou siel gered.'

"Die groot struikelblok vir beide die aanvaarding en die verkondiging van die waarheid, is die feit dat dit ongerief en verwyt inhou. Dit is die enigste argument teen die waarheid wat die voorstanders daarvan nog nooit kon weerlê nie. Maar dit skrik nie die ware volgelingen van Christus af nie. Hulle wag nie vir die waarheid om gewild te word nie. Oortuig van hul plig, aanvaar hulle doelbewus die kruis, met die apostel Paulus wat reken dat 'ons ligte verdrukking, wat maar vir 'n oomblik is, vir ons 'n veel oortreffende en ewige gewig van heerlikheid bewerkstellig;' met een van ouds, 'wat die smaad van Christus groter rykdom ag as die skatte in Egipte.'" —*Die Groot Stryd*. bl. 459, 460.

As gevolg van hierdie betreurenswaardige toestand, gee God nou Sy boodskappers opdrag om met hul "boë" en "pyle" te gaan en getrou hul poste van diens te bekleed

Totdat die Wingerd Ten volle Herstel is.

"En op al die heuwels wat met die byl omgespit word, sal daar nie die vrees vir dorings en distels kom nie." Jes. 7:25, eerste deel.

Dit wil sê, alhoewel die hele wingerd vol "distels en

dorings,” God het dit nie vir ewig verlaat nie, maar sal dit met ’n pik omspit, die dorings en distels uittrek en dit weer plant met die keurigste wingerdstokke, want daaraan “skenk Hy Sy hoogste agting.” — *Getuienisse aan die Predikante* bl. 15. En nadat Hy hierdie werk uitgevoer het, “sal die vrees vir distels en dorings” “nie daarheen kom nie.” Of, letterlik gesproke, tydens die suiwering van die kerk, neem God se wraak die goddeloses uit Sy volk! en daarna hou Hy hulle uit en bewaar Sy kerk vir ewig suiwer, sonder vrees dat dit ooit weer besoedel sal word. Deur die dorings en distels (die goddeloses) so absoluut uit te roei, sluit Hy selfs die vrees vir hulle terugkeer uit.

Jesaja se visioen fokus duidelik op ons tyd, want die goddeloses was nog altyd in die kerk en sal daar bly tot die finale suiwering, wat binnekort sal plaasvind, en wat, volgens die Skrif, in sy begin is om te wees

Soos die Mosterdsaad.

“Daar sal nie hierheen kom die vrees vir dorings en distels nie; maar dit sal wees om osse uit te stuur en om kleinvee te vertrap.” Jes. 7:25, laaste deel.

Die feit dat die wingerd met die byl gegrawe word, dui daarop dat die begin van die werk van hervorming stadig sal vorder en dat dit harde arbeid sal vereis, maar dat elke “heuvel” of kerklokaliteit wat gegrawe word,

'n plek sal word "vir die uitstuur van osse". Kortliks, op hierdie spesifieke tyd sal Hy sendelinge na Sy verwaarloosde wingerd (kerk) stuur in plaas van na die nie-Joodse wêreld.

Alhoewel die werk boonop 'n klein, harde, pikagtige begin moet hê, sal dit spoed kry en uit die pikstadium na die osseploegstadium te voorskyn kom - die stadium wat al die gelowiges van die Teenwoordige Waarheid (behalwe die "minder beeste") verenig sal sien uitgaan om ander "heuwels" te grawe of te ploeg totdat al die dorings en distels dwarsdeur die land ontwortel is, die grond opgebreek is, en die wingerd selfs bo sy oorspronklike uitnemendheid herstel is. So herwin, sal dit nie net 'n plek wees "vir die uitstuur van osse," sendelinge nie, maar ook vir die

"Vertrap van Minder Beeste."

Beide die terme "trap" en "minder beeste" het twee betekenisse. "Vertrap" beteken beide om te stap en om iets onder die voete te vertrap. "Minder beeste" beteken beide jonger beeste en minderwaardige beeste. Daarom moet die frase "vir die vertrapping van mindere beeste", geneem in die lig van die eerste betekenis van elk van die twee terme, verwys na die kinders en na diegene wat nuut tot die waarheid gekom het, wat dalk bly en "trap" rondom die nuut gegrawe heuwels. Gesien in die lig van die tweede betekenis van elke term, moet dit verwys na die druk of vertrapping, "trap".

tot die grond, van al die onbekeerlinge wat dalk in die wingerd wil kom. Van hierdie laasgenoemde klas sê Sagaria: “En wanneer iemand nog profeteer, sal sy vader en sy moeder wat hom verwek het, vir hom sê: Jy sal nie lewe nie, want jy spreek leuens in die Naam van die Here; en sy vader en sy moeder wat hom verwek het, sal hom deurboor wanneer hy profeteer.” Sag. 13:3.

Die direkte toepassing van die Skrif is egter op die laaste paar betekenisse, en slegs 'n sekondêre gedagte is dié wat uit die vorige paar betekenisse verkry word.

Hierdie finale siening van die wingerd dwing mense om óf 'n glorieryke toekoms óf 'n oneervolle einde te kies. Ons hoop is dat elkeen

die Glorieryke Toekoms sal Kies.

Want wanneer Hy uiteindelik Sy wingerd herstel, sal die Here dit nooit meer verlaat of toelaat dat dit met “dorings en distels” besoedel word nie, die mens se vreugde moet onbegrens wees, wat hom laat God dag en nag prys vir Sy nimmereindigende liefde! Nog meer opwindend is die gedagte dat 'n menigte nou op die stadium is om van hierdie sterflike toestand na onsterflikheid oor te gaan – om nooit die onbewuste toestand van die dooies te ervaar nie! Mag hierdie oproep elke leser uit sy lang slaap roer (Matt. 25:5), en hom aanspoor om soos nog nooit tevore te streef na die "merk" van die lewende God (Eseg. 9:4).

“Ontwaak, ontwaak!” pleit die Stem van Liefde, “beklee jou sterkte, o Sion, trek jou sierlike klere aan, o Jerusalem, heilige stad! want van nou af sal geen onbesnede en onreine meer in jou inkom nie.” Jes. 52:1.

Wees in die klas van die vyf wyse maagde, my broers, en maak nou gebruik van hierdie ekstra olie voordat julle lampe uitgaan en die deur vir ewig sluit (Matt. 25:10). “Salf jou oë met oogsalf, sodat jy kan sien.” Openb. 3:18. Sug en huil oor die gruwels wat in die kerk gedoen word (Eseg. 9:4), sodat julle julleself waardig kan bewys om die boodskap aan haar oor te dra. Dan, nadat jy uitgeroep het: “O Juda, hou jou feeste, vervul jou geloftes; want die goddelose sal nie meer deur jou trek nie; hy is heeltemal uitgeroei” (Nah. 1:15, laaste deel), sal van jou gesê word: “Aanskou op die berge die voete van hom wat goeie boodskap bring, wat vrede verkondig” (Nah. 1:15, eerste deel), en jy sal

Gespaar Word Deur “Botter en Heuning.”

“Want botter en heuning sal elkeen eet wat in die land oorbly.” Jes. 7:22.

O, wat 'n sielroerende versekering! Waaro sou jy vergaan as jou Hemelse Vader so 'n aanbod maak? Glo ten volle in die Gees van Profesie en leef vir ewig. “...glo aan Sy profete, dan sal julle voorspoedig wees.” 2 Kron. 20:20.

Het julle nog nie ontdek dat, of dit nou in antieke of moderne tye was, al die Bybelwaarhede wat mense ooit geleer het, slegs deur die geïnspireerde kanaal gekom het – die Gees van Profesie? Hoe, my broers, kan julle dan langer hierdie hartlike uitnodiging weier? Kom, eet volop van “botter en heuning”, waarvan slegs 'n smaak julle op pad na herstel van julle ellendige Laodicense toestand sal begin.

Alhoewel die kerk nou “louwarm” (tevrede) is in haar “hartseer misleiding”, as sy hierdie huidige geleentheid uit haar greep laat glip, sal die dag kom wanneer elke lidmaat sy tande sal kners in die pyniging van onbeskryflike droefheid. Ja, en almal wat óf die Ou óf die Nuwe Testamentiese Skrifte, óf die Gees van Profesie, of al drie, ontken, en wat, deur in gevolglike onkunde te bly, nie aan die Waarheid se vereistes voldoen nie, sal nie “oorgebly” word nie, maar sal vergaan.

As Christus, die Skepper van die heelal (Johannes 1:3; Hebreërs 1:2), Homself verneder het deur in al die geskrifte van die profete te glo, waarom sou mense dit dan nie ook doen nie? Is hulle groter as Hy? Sal jy onder diegene wees aan wie Hy sê: “O, dwase, met harte wat traag is om te glo alles wat die profete gespreek het”? Lukas 24:25.

As Christus self “botter en heuning” geëet het om “die kwaad te verwerp en die goeie te kies”, hoe kan jy dan verwag om te leer wat reg en verkeerd is as jy

jou oë toe maak sodat jy nie sien nie en jou ore toe sodat jy nie hoor nie, en so in algehele onkunde van Sy wil bly? Sonder om Sy “botter en heuning” te eet, sal jou geregtigheid nie wees soos die “vuil lappe” van selfgeregtigheid nie (Jes. 64:6)?

Kom, my broers, terwyl daar 'n oorvloed botter is vir jou onderhoud, heuning om jou bly te maak, en 'n “goue bak” vol “olie” om jou te laat “skyn”. Waarom nog langer in die duisternis kwyn, honger ly aan doppe, wanneer God jou beveel om vriende te word met Sy “jong koei” en Sy “twee skape”? Maar jy moet immers vir jou eie onthalwe, nie vir hulle s’n nie, op hulle botter voed. So kom haal dit, want, sê die Here,

“n Man Sal Hulle Voed”.

Hier sê die Here vir ons dat die melk van die twee skape en die jong koei (die ontvouing van die hemelgestuurde boekrolle) nie aan almal toevertrou is nie, maar aan “'n man” (profeet). Dit beteken dat die een deur wie die lig geopenbaar word, hierdie bronne van voorsiening voed deur wydverspreide belangstelling daarin te wek, en sodoende hulle aan die lewe te hou en te produseer. En elkeen wat in die land wil bly, moet hulle sy bestendige beskerming gee en natuurlik op die uitkyk wees om ander in hul blywende, lewegewende produk te interesseer.

Wetende dat sommige die Ou Testament en ander die Nuwe Testament sal ontken.

Skrifgedeeltes, ook dat ander weer aan die Gees van Profesie sou twyfel, vestig God dus die aandag op al drie. Die figure, "'n jong koei en twee skape," uniek in hul melkproduserende vermoë, maak dit duidelik dat hul produk die lewe vir ewig kan onderhou, en dat die heiliges vir die "man" wat hulle voed, vir hul botter gaan. Dan sal hulle die verskil ken tussen

*Die Gees van Profesie
en Sy Namaaksels.*

'n Mens kan sê: "Ja, ek glo in die Gees van Profesie, maar nie soos jy nie." Tog, as wat hy glo die Gees van Profesie is, hom nie lei om "die gebooie van God te onderhou" en te weet dat die getuienis van Jesus Christus die immer-aktiewe Gees van Profesie is nie (Openb. 12:17; 19:10), dan moet hy dit beter laat vaar en aanvaar, want "hy wat sê Ek ken Hom en sy *gebooie* nie onderhou nie, is 'n leuenaar, en die waarheid is nie in hom nie." 1 Johannes 2:4. Net so sê die Here: "Elkeen wat die hele wet onderhou, maar in een opsig struikel, is aan almal skuldig." Jakobus 2:10. "*Geseënd is die wat sy gebooie doen*, sodat hulle ... deur die poorte in die stad kan ingaan." Openb. 22:14.

As dit wat so iemand glo die Gees van Profesie is, werklik is, dan moes dit die waarhede wat hierin ontvou is, geopenbaar het. Dus wat hy aanvaar

eerder as wat ons as die Gees van Profesie aanvaar, sou bevestig en verhef gewees het.

Nie lank gelede nie het 'n sekere predikant gesê: "My opvatting van die Gees van Profesie verskil van joune; die profesieë in die Bybel is my Gees van Profesie." Nou moet hy sê as die Gees van Profesie nie altyd aktief was nie. Maar as die Gees van Profesie met die Bybel begin en eindig, dan het alle Christene die Gees van Profesie. As dit so is, waarom maak die Openbaring dan 'n onderskeid tussen Christene wat die Gees van Profesie het en diegene wat dit nie het nie? Hierdie predikant se idee is, om die minste te sê, onlogies, want dit plaas Openbaring 12:17 en 19:10 in die ryk van die betekenislose.

Maar wat nog erger is, hierdie selfde predikant, toe hy later met sy gemeente gepraat het, het hy die leringe van Die Herder roeder teenstrydig laat lyk met Mev. White se geskrifte, wat hy toe die "Gees van Profesie" genoem het! Ja, dit is moeilik om te glo dat predikante in wie menigtes vertrou, so inkonsekwent sou wees en dat hierdie menigtes so blind en so onkundig oor hulle sou wees!

Deur hierdie bladsye heen het die Gees van Profesie, deur die profetiese Woord, Homself onkwesbaar bewys vir aanvalle. Dit het Homself nie geregverdig as 'n stem wat met Moses begin en voor Johannes die Doper eindig nie, maar as die ewiglewende getuienis,

beginnende met die skepping en voortgaande met die aartsvaders Henog, Noag, Abraham, Isak, Jakob; dan met die profete; volgende met die apostels; en laastens, met die boodskappers van die Here in ons eie tyd en verder. Dit styg al hoe hoër met elke ontmoeting, soos die leser maklik kan sien, en sal nog hoër styg wanneer dit volgende keer oorweeg word dat

*Besinning Oor 'n Mens se Karakter
Beïnvloed nie Die Waarheid nie.*

Nadat hulle met billike middele misluk het om suster White se werk suksesvol te weerlê, val sommige lank reeds haar karakter aan. Dink enigiemand dat die minagting van karakter 'n mens se geskifte onwaar maak? Indien wel, wat sal hulle dan doen met Bileam se profesie aangaande Christus, ons Verlosser? Die karakter van hierdie ontroue profeet was so verlaag dat selfs terwyl hy wins begeer het van die goddelose koning van Moab, hy in diepste skynheiligheid was deur offers aan God te bring sodat Hy Israel kon vervloek. Tog, terwyl hy besig was met hierdie verraderlikheid, het hy die mees verhewe profesie van Christus uitgespreek:

“... daar sal 'n Ster uit Jakob kom, en 'n Septer sal uit Israel opkom en die hoeke van Moab slaan en al die kinders van Set vernietig. En Edom sal 'n besitting wees, Seïr sal ook 'n besitting vir sy vyande wees; en Israel sal dapper dade doen. Uit Jakob sal Hy voortkom wat heerskappy

sal voer, en sal hom wat van die stad oorbly, vernietig.” Num. 24:17-19.

Durf enigiemand nou Christus verwerp net omdat 'n goddelose profeet van Sy koms geprofeteer het? Hier word elke gelowige in die Woord van God gedwing om te erken dat Bileam se hebsugtige karakter nie sy profesieë vals gemaak het nie! Hoe kan karakteroorwegings vandag dan, net meer as gister, die verwerping van die Woord van die Here regverdig en dus teen die Heilige Gees sondig?

Verder sal diegene wat hulself tot persoonlikhede wend, na hulself ondersoek, vind dat hul eie karakters sewe keer erger is! Tog, terwyl hulle duisende dollars en jare se harde arbeid spandeer om die mense se vertrouwe in diegene teen wie hulle valse beskuldigings verkies, te vernietig, pleit hulle op hul beurt dat dieselfde menigte hul leringe moet aanvaar, alhoewel hul eie vuil karakters in werklikheid mev. White s'n, in vergelyking, so wit soos sneeu maak.

Maar die grootste misterie lê in die feit dat menigtes hierdie bergagtige teenstrydigheid nie kan onderskei nie! As mev. White se sogenaamde krom karakter haar geskifte krom maak, hoe is dit dan dat hulle reguit, edel, gebodsonderhoudende karakters van diegene wat hulle liefhet? Ook, hoe kan ons staatmaak op die geskifte en die toesprake van diegene wat na die dieptes afdaal om haar te oordeel sonder 'n verhoor,

terwyl sy in haar graf lê en nie in staat is om haarself te verdedig nie?

Hulle het haar geskrifte net so min weerlê as wat die Fariseërs die leringe van Christus weerlê het. En soos Christus se vyande nie deur hul kritiek Sy karakter van heilig na onheilig kon verander nie, kan mev. White se teenstanders haar ook nie krom maak as sy reguit is nie. Aangesien die ware volgeling van Christus egter nie kan bekostig om sy tyd te mors deur mense af te kraak of te verdedig nie, is ons enigste doel dus om die Waarheid van God te regverdig en die feit bloot te lê dat die opposisie niks meer gedoen het as om te demonstreer nie.

'n Pseudo-weerlegging.

Om dit bloot te lê, hoef ons bloot die leser se aandag te vestig op hul sterkste poging, die een wat die middelpunt van die hele kontroversie is, en wat hul taktiek sowel as die aard van hul weerlegging illustreer. Hierdie poging sal enige fout na die oppervlak bring, of dit nou mev. White s'n of haar teenstanders s'n is.

In 'n boekie wat teen haar interpretasie van die 2300 dae van Daniël 8:14 gepubliseer is, sê die outeur:

“Laat ons hierdie stellings van mev. White vergelyk en kyk hoe hulle vergelyk met die Bybel, of die voorafgaande Skrifgedeeltes; Eerstens vertel die Skrif ons positief dat toe Jesus na die hemel gegaan het, hy na die

teenwoordigheid van God en het aan sy regterhand gaan sit. Mev. White ontken dit en sê dat Jesus na die hemel gegaan het, na die eerste vertrek van die heiligdom, en vir agtien eeue voor die voorhangsel gedien het, wat voor God was. Hoe kon Jesus in die teenwoordigheid van God wees, en aan sy regterhand, en terselfdertyd voor Hom dien met 'n tussenliggende voorhangsel? Sou dit nie baie beter wees om te verwerp wat mev. White oor hierdie punt sê en die Woord van God te aanvaar nie? As ons mev. White se stelling aanvaar, moet ons nie die Bybel ontken nie?

“As mev. White se stelling waar is dat Jesus voor God gedien het, soos die priester daagliks in die eerste vertrek van die aardse heiligdom gedien het, en die bloed van die sondoffer voor God aangebied het, waar was God dan? Was Hy nie in die tweede vertrek nie? Kan enigiemand ontken dat Hy daar was volgens die tipe, wanneer die Skrif leer dat Hy die versoendeksel oorskadu het terwyl priesters daagliks voor die voorhangsel gedien het?” — Die Drie-entwintig Honderd Dag 1844 Leerstelling Geweeg en Tekortgeskiet, bl. 44.

Nadat ons die eiser se aanklag gehoor het, laat ons nou luister na

Die Verweerder se Antwoord.

Aangesien die outeur van die twee kursiefgedrukte paragrawe positief voel dat die troon van God nog altyd in die hemelse heiligdom was,

Hy neem dus die standpunt in dat toe Christus opgevaar het na die Hoogte, Hy nêrens anders as in die Allerheiligste van die hemelse tempel aan die regterhand van God kon sit nie. Hierdie standpunt lei hom haastig tot die gevolgtrekking dat Christus, onmiddellik na Sy hemelvaart, die Allerheiligste vertrek binnegegaan het en daar aan die regterhand van God gaan sit het, eerder as dat Hy onmiddellik opgevaar het na die regterhand van Sy Vader se troon elders in die hemel, soos mev. White se geskrifte verduidelik.

As dit waar is dat God se troon nog altyd in die heiligdom was, dan is die standpunt van mev. White se teenstanders natuurlik geregverdig, en die fout moet blootgelê word. Maar voordat ons hulle aanvaar en haar verwerp, laat ons eers vasstel of God se troon in die heiligdom was toe Christus opgevaar het na die Hoogte. Vir hierdie doel vestig ons die aandag op *twee trone*, elk op 'n *ander* plek.

“Hierna het ek gesien,” sê Johannes, “en kyk, ’n deur is in die hemel oopgemaak; en die eerste stem wat ek gehoor het, was soos ’n basuin wat met my spreek; en dit het gesê: Kom op hierheen, en ek sal jou dinge wys wat in die toekoms sal gebeur.. En dadelik was ek in die Gees, en kyk, ’n troon was in die hemel reggestel, en Een het op die troon gesit.

“En Hy wat daarop sit, was in sy voorkoms soos ’n jaspis en ’n sardiensteen, en daar was ’n reënboog rondom die troon, in sig

soos 'n smarag. En rondom die troon was daar vier-en-twintig trone, en op die trone het ek vier-en-twintig ouderlinge sien sit, bekleed met wit klere, en hulle het krone van goud op hulle koppe gehad.

“En uit die troon het weerligstrale en donderslae en stemme uitgegaan, en sewe vuurfakkels het voor die troon gebrand, wat die sewe Geeste van God is. En voor die troon was daar 'n see van glas soos kristal, en in die middel van die troon en rondom die troon was daar vier diere vol oë van voor en van agter.

“En ek het gesien, en kyk, in die middel van die troon en van die vier diere en in die midde van die ouderlinge staan 'n Lam asof Hy geslag is, met sewe horings en sewe oë, wat die sewe Geeste van God is wat uitgestuur is oor die hele aarde... En ek het gesien, en ek het die stem van baie engele rondom die troon en van die diere en die ouderlinge gehoor, en hulle getal was tienduisend maal tienduisend en duisende van duisende.” Openb. 4:1-6; 5:6, 11.

Die bloeiende lam en sewe lampe, wat slegs in die Heiligdom hoort, toon dus dat Johannes 'n voorskou gegee is van 'n profetiese gebeurtenis wat in die heiligdom daarbo sou plaasvind, wanneer die "deur" daar "oop" sou swaai. Verder, aangesien die troon in die heiligdom opgerig is nadat die deur oopgemaak is, daar kon voorheen

geen troon daar gewees het nie. Gevolglik het Christus na Sy hemelvaart nie op die heiligdom se troon gesit, aan die Vader se regterhand nie, maar eerder op die een waar “’n suiwer rivier van die water van die lewe was, helder soos kristal, wat uit die troon van God en van die Lam uitstroom. In die middel van sy straat en weerskante van die rivier was die boom van die lewe.” Openb. 22:1, 2.

Onthou, voor die heiligdom se troon is die “see van glas”, en voor die troon van God en die Lam is “die rivier . . . van die Lewe.” Nou, slegs ’n dwase persoon sou probeer verduidelik dat hierdie twee trone (die een van Openbaring 22:1, 2 en die ander van Openbaring 4 en 5) een en dieselfde is, of dat Christus, na Sy hemelvaart, op die troon in die heiligdom gesit het.

In verband met laasgenoemde troon bly die twee vrae beantwoord:

Wanneer het die Deur Oopgegaan? Wanneer is die Troon Opgerig?

Ons het reeds gesien dat in Johannes se tyd die deur nog nie oopgemaak was nie en dat die troon nog nie opgerig was nie. Alhoewel hierdie gebeure toe nie plaasgevind het nie, moes hulle plaasvind voor die sluiting van die genadetyd, want die Lam “soos dit geslag is” is daarheen gebring om versoening te doen vir die sondige mens – ’n werk wat nie na die sluiting van die genadetyd gedoen kan word nie.

Dit is dus 'n feit dat hierdie spesifieke

troon ná Johannes se tyd en voor die einde van die genadetyd opgerig moes word, en as dit nie in 1844 n.C. opgerig is nie, soos mev. White verklaar het dat dit was, sal haar teenstanders asseblief sê wanneer dit was? Terwyl hulle op 'n antwoord wag, kan die leser oorweeg:

Die Doel van die Oprigting van die Troon.

Johannes se beskrywing van hierdie spesifieke troon, waaromheen menigtes engele, die Lam, die ouderlinge, die diere en die kandelaar was, erken slegs die een gevolgtrekking dat dit 'n troon van oordeel is. Dit is dieselfde geregtelike omgewing wat ook aan Daniël getoon is:

“Ek het gekyk totdat trone neergewerp is en die Oue van dae gaan sit het, wie se kleed wit was soos sneeu en die hare van sy hoof soos suiwer wol. Sy troon was soos 'n vuurvlam en sy wiele soos 'n brandende vuur. 'n Stroom van vuur het uitgegaan en voor Hom uitgegaan; duisend maal duisend het Hom gedien en tienduisend maal tienduisend het voor Hom gestaan. Die oordeel is neergelê en die boeke is geopen... Ek het in die naggesigte gesien, en kyk, met die wolke van die hemel het Een gekom soos die Seun van die mens, en Hy het gekom na die Oue van dae, en hulle het Hom nader gebring voor Hom.” Dan. 7:9, 10, 13.

Deur vers 8 te lees, sal die student agterkom dat die troon wat Daniël gesien het, opgerig is na die vervolgende horingmag.

(wat “oë soos mense-oë en ’n mond wat groot dinge spreek” gehad het – Dan. 7:8, laaste deel) het sy goddelose werk gedoen. Die woorde: “Ek het gekyk *totdat* die trone neergewerp is” (vir gebruik gestel is), toon dat die trone nie voorheen daar was nie; wat weer die gevolgtrekking afdwing dat eeue na Christus se hemelvaart, hierdie trone “neergewerp” is, “die oordeel is vasgestel en die boeke is geopen.”

Vers 13 van Daniël 7 en vers 6 van Openbaring 5 toon dat “Een soos die Seun van die mens” voor die oordeelstroon is, soos ’n lam wat geslag is, gereed om versoening te doen vir sondige mense. Na die einde van die genadetyd is Hy egter nie meer as ’n sonde-vergewenende Verlosser nie, maar is dan as “KONING VAN KONINGS EN HERE VAN HERE,” “uit” Wie se “mond ’n skerp swaard uitgaan, om daarmee die nasies te slaan.” Openb. 19:16, 15. En verder deur Daniël verduidelik die Gees dat tydens, *nie voor*, die oordeel nie, “aan Hom heerskappy en heerlikheid en 'n koninkryk *gegee is*, sodat al die volke, nasies en tale Hom sou dien; [en dat] sy heerskappy 'n ewige heerskappy is wat nie sal vergaan nie, en sy koninkryk een wat nie vernietig sal word nie.” Dan. 7:14.

Die Skrif maak dit duidelik dat terwyl Christus in die heiligdom is, hy die Koninkryk ontvang nadat “die trone neergewerp is,” en

nadat die ondersoekende oordeel voltooi is – voor Sy tweede koms. Dat dit so is, word verder bewys deur die gelykenis van Lukas 19:15, wat sê dat Christus die koninkryk ontvang, en dat Hy *daarna* kom om Sy vyande dood te maak.

Daniël 7:22 toon dat die “oordeel” aan die heiliges van die Allerhoogste gegee is en dat hulle na die oordeel die Koninkryk in besit geneem het. Terwyl die uitvoerende oordeel van al die goddelose – van diegene wat nie in “die eerste opstanding” opgestaan het nie (Openb. 20:5, 6) – daarna plaasvind, terwyl die goddelose in hulle grafte is, want, sê Johannes: “En ek het die dode, klein en groot, *voor* God sien staan; en die boeke is geopen; en 'n ander boek, die boek van die lewe, is geopen; en die dode is *geoordeel* na die dinge wat in die boeke geskryf is, volgens hulle werke.” Openb. 20:12.

Na hierdie oordeel het “die see die dooies gegee wat daarin was, en die dood en die doderyk het die dooies gegee wat daarin was; en hulle is geoordeel, elkeen volgens sy werke.” Openb. 20:13. En “elkeen wat nie geskryf gevind is in die boek van die lewe nie, is in die poel van vuur gewerp.” Openb. 20:15. “... Dit is die tweede dood.” Openb. 20:14.

Aangesien daar twee oordele is, elk vir 'n ander tyd en klas, en twee opstandings duisend jaar uitmekaar (Openb. 20:5), is daar dus

Twee Verskillende Trone—Een Administratiewe en Een Regterlike.

Die administratiewe troon is aan die bopunt van die "rivier . . . van die Lewe" (Openb. 22:1, 2), in die Paradys; die regterlike troon, aan die bopunt van die vuurstroom (Dan. 7:10), die "see van glas" (Openb. 4:6) "gemeng met vuur" (Openb. 15:2), in die heiligdom. Die feit dat laasgenoemde eers jare na Christus se hemelvaart opgerig is, sluit die moontlikheid uit dat dit die een is waarop Hy aan die regterhand van God gesit het. Gevolglik moes Christus na Sy hemelvaart op die troon gesit het wat aan die bopunt van die rivier van die lewe is—'n omstandigheid wat die troon beklee met die titel "die troon van God en van die Lam". Van hierdie administratiewe troon het die Vader opgestaan, en in 'n vlamme wa (Jes. 6:1) het Hy in die Allerheiligste binne die voorhangsel gegaan waar die vuurstroom, die see van glas, is, en daar op die troon gaan sit (Openb. 4:2). Hierna het Christus ook van dieselfde troon opgestaan en in "'n wolkewa, met wile soos vlamme vuur, omring deur engele," is Hy *nie na die regterhand* van God gebring nie, maar "*naby voor Hom*" (Dan. 7:13) — na die

regterlike troon waar Hy in die heiligdom was. So is die plegtige gebeurtenis in 1844 aangedui, toe die regterlike seremonie plaasgevind het. (Hierdie onderwerp word uitgebrei in ons Traktaat Nr. 3, *Die Oordeel en die Oes.*)

Hier is die eenvoudige feite van hierdie profetiese gebeure, en hy wat die duidelike waarheid daarvan betwyfel, sal later sy fout moet bely, maar miskien sonder doel, want dan kan dit vir ewig te laat wees om hom te baat, al bely hy dit "noukeurig met trane."

Nou, die rede waarom God se troon nie altyd in die hemelse heiligdom was nie en dat dit nie altyd daar sal wees nie, is eenvoudig dat die heiligdom slegs gebou is vir die verwydering van sonde, soos 'n mens maklik kan herken deur die diens van die aardse. Johannes sien uit na die tyd dat daar geen sonde meer sal wees nie en sê: "En ek het geen tempel daarin gesien nie, want die Here God, die Almagtige, en die Lam is sy tempel. En die stad het die son of die maan nie nodig gehad om daarin te skyn nie, want die heerlijkheid van God het dit verlig, en die Lam is sy lig." Openb. 21:22, 23.

Deur die ketting van feite wat hier gekoppel is, staan die "1844-leerstelling", in plaas daarvan om "geweeg en te lig bevind" te word, nou meer substansieel, solied en meer seker as ooit, wat toon

dat dit soos olie op water is, geïnspireerde openbarings altyd na die bokant van private teorieë opstyg, terwyl die teorieë afsak en weg in vergetelheid verdwyn. (Vir verdere studie van Openbaring 4 en 5, die Vonnis, lees *Die Herder se Roede*, Vol. 2, bl. 187-201.)

My broeders, wees nie soos die Jode van ouds nie, wat woedend was teen die Waarheid en die helder lig daarvan gehaat het nie, maar loof God daarvoor dat Hy julle nog 'n geleentheid gee om te verbeter terwyl genade nog steeds teenwoordig is. En al kan opregte belydenis iemand se trots van mening verneder, sal dit tog sy karakter verbeter en God veroorsaak om hom "op die regte tyd" (1 Pet. 5:6) met ewige lewe te verhoog. As persoonlike teenspraak teen die boodskap heeltemal uit misverstand en verkeerde begrip voortgekom het, nie deur selfbelang nie, maar slegs deur 'n gewetensvolle begeerte om foute te vermy, hoef daar geen veroordeling teen iemand gehê te word nie: net soos iemand hardkoppig sou aanhou om bewyse te verwerp, sou veroordeling op hom wees. Die ontvouing van die profetiese rolletjie sal vir almal openbaar "watse tipe gees" (*Evangeliewerke*, bl. 302) hulle besit — of hulle gewillig is om foute vir die waarheid in te ruil, of of hulle vasbeslote is om hulself te identifiseer met die klas wat vir altyd gevind sal word.

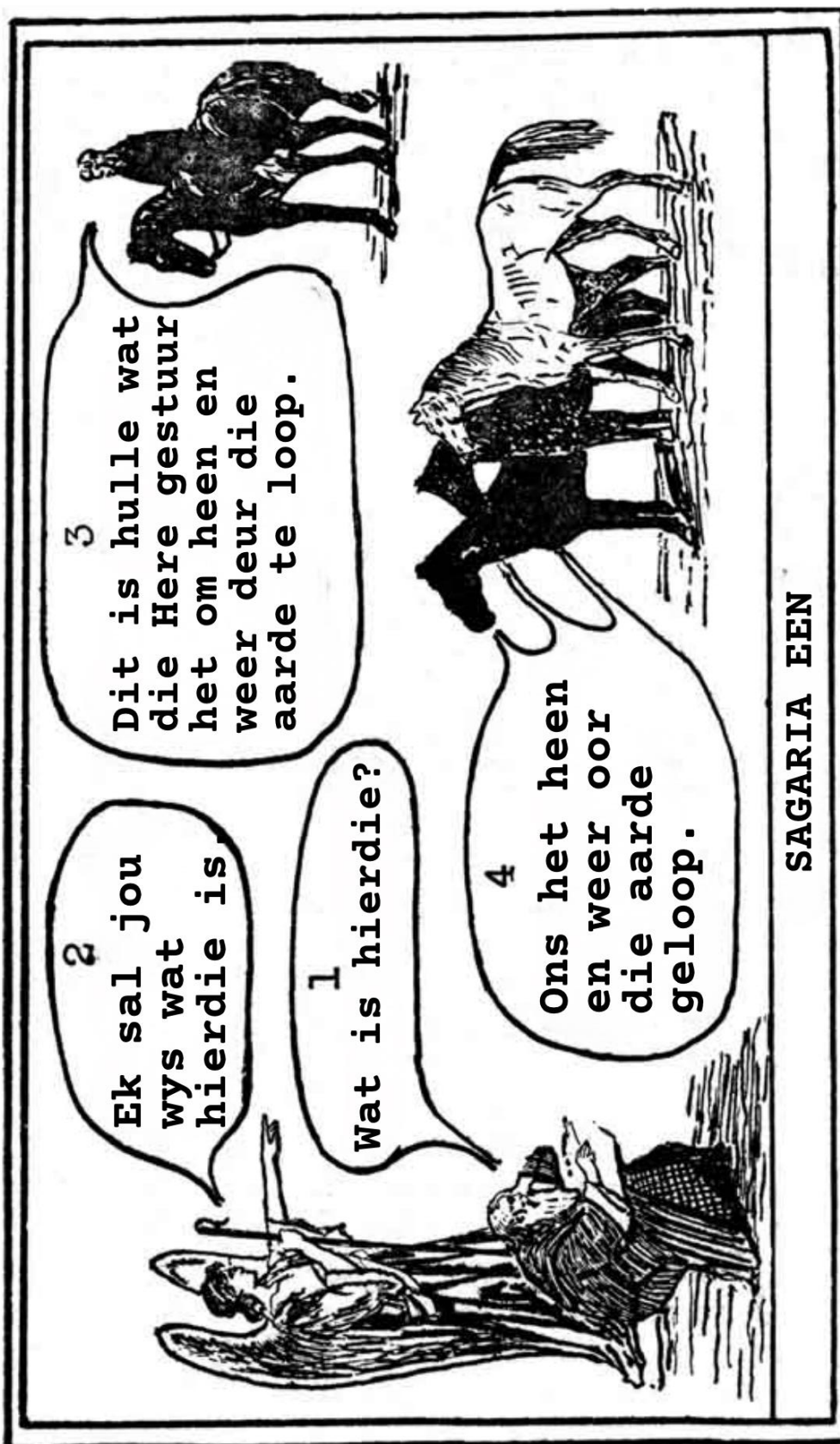
Onwetend Teen die Waarheid Veg.

Die teenstanders van die waarheid, wat Inspirasie ignoreer

en het nie die saak deeglik oorweeg nie, is natuurlik gelei om die leer van die 2300 dae te verwerp; eerstens, op die verskoning dat William Miller die Here se koms na die aarde aangekondig het in plaas van Sy koms om te oordeel; en tweedens, omdat hulle vooroordeel teen die Inspiratie van Suster White gehad het. Maar omdat Miller se godsdienstige verbindings bekend was, kon God nie Konsekwent sy volk hê om in duisternis te tast en te struikel oor sy werk nie. Goed of sleg, dit, soos Suster White se werk, moet gevind word in die “meer seker woord van profesie.” 2 Pet. 1:19. Dus word ons aandag nou getrek na

Sagaria, Hoofstuk Een.

“Ek het in die nag gesien, en kyk, 'n man ry op 'n rooi perd, en hy het tussen die mirtebome gestaan wat onder was; en agter hom was daar rooi perde, gespikkeld, en wit. Toe sê ek, O my heer, wat is dit? En die Engel wat met my gepraat het, het vir my gesê, Ek sal jou wys wat dit is. En die man wat tussen die mirtebome geslaan het, het geantwoord en gesê, Dit is hulle wat die Here gestuur het om heen en weer deur die aarde te beweeg. En hulle het vir die engel van die Here wat tussen die mirtebome gestaan het geantwoord, en gesê, Ons het heen en weer deur die aarde geloop, en kyk, die hele aarde sit stil en rus.” Verse 8-11.

Die “twee skape” en die “jong koei” (Jes. 7) gee, soos reeds getoon, ’n meer oorvloedige voorraad melk as wat ons onmiddellik kan lewer. Dus, in die daaropvolgende studie van Sagaria 1, word ons, net soos in die studie van Jesaja 7, ook in dié van Sagaria 4 verplig om slegs die “botter” (room) uit te deel en die melk te preserveer.

In die visioen van Sagaria 1 merk ons op dat die “perde” “wat die Here gestuur het om heen en weer deur die aarde te trek,” die gawe van spraak het, want “hulle het die Engel van die Here geantwoord... en gesê: Ons het heen en weer deur die aarde getrek.” Die ooglopende betekenis van hierdie simboliek is dat hierdie “perde” kan praat en dat hulle die Here dien deur te gaan waar Hy hulle stuur. Hulle kan dus slegs simbolies wees van die Here se dienaars, die bediening wat “gestuur” is.

Die simboliek beeld dus onvermydelik 'n Beweging uit wat met 'n boodskap voortgaan en wat, nadat dit sy werk voltooi het om "heen en weer deur die aarde te gaan", terugkeer.

Sonder om met logika te bots, kan 'n mens nie aanvaar dat hierdie simboliek profeties beskrywend is van die evangeliewerke wat in Christus se profesie voorafgeskadu word dat "hierdie evangelie van die koninkryk verkondig sal word in die hele wêreld tot 'n getuigenis vir al die nasies; en dan sal die einde kom." Matt. 24:14. Want toe het die perde

geantwoord, “Ons het heen en weer deur die aarde gewandel” – wat beteken, “Ons het ons werk voltooi,” – beveel die Here hulle om “nog te roep”; dit wil sê, verkondig weer! En hierdie bevel toon boonop dat die Here nog Sy genade aan Sy volk moes skenk, en *nog* Sy verlossingswerk moes voltooi, want Hy sê: “My stede ... sal *nog* uitgebrei word; en die Here sal Sion nog vertroos en Jerusalem nog verkies.” Sag. 1:17.

Die “perde” wat hier in sig is, beeld dus noodwendig ’n Beweging te voet uit, wat georganiseer is om die evangelie oor die hele aarde te verkondig. Die perde se antwoord, “Ons het *heen en weer* deur die aarde *gewandel*, en kyk, die hele aarde sit stil en is in rus,” openbaar dat die beweging gedink het dat sy werk voltooi en die genadetyd gesluit was. Met ander woorde, dit het gedink dat verlossing deur die evangelie gesluit was en dat die prediking daarvan nie meer die aarde bekeerlinge kon laat voortbring nie. (Die onderwerp van die simboliek is die produksie van geestelike lewe, dit vra noodwendig vir die redding van siele, nie vir die produksie van plant- of dierelewe nie.) Terwyl die Here hulle in werklikheid opdrag gegee het om “nog te roep”, wat vir hulle wys dat hulle verkeerd was.

Om te bepaal of hierdie simboliese profesie na God se dienaars van die verlede, die hede of die toekoms verwys, moet mens die kerkgeskiedenis raadpleeg. Die bladsye daarvan teken

aan dat die Millerietebeweging die enigste een is wat met 'n boodskap na elke Christelike sending in die wêreld gegaan het (*Die Groot Stryd*, bl. 368), en het verkeerdelik gedink dat die laaste evangelie-uitnodiging deur dit te doen aan elke lewende wese onder die hemel geklink het, wat die einde van die menslike genadetyd aandui. Inteendeel, die evangelie-uitnodiging vir hierdie tyd, in plaas daarvan om toe klaar te wees, het pas begin, en in plaas daarvan dat die Here toe na die aarde gekom het, het Hy na Sy hemelse tempel gegaan!

Die eienaardige stel omstandighede rondom die Milleriete-beweging voor 1844 bevestig dat dit die een is wat in die simboliek van Sagaria 1 uitgebeeld word. En daar moet onthou word dat die Here nie aan die een kant die waarskuwing gegee het: "Pasop, want hierdie perde is valse (verkeerde) profete," of aan die ander kant die perde bestraf of hulle beveel het om stil te bly nie, maar dat Hy hulle eerder beveel het om des te harder te huil. En die engel van die Here verklaar ter bevestiging: "Dit is hulle wat die Here gestuur het."

Johannes die Doper het gepreek dat Christus 'n letterlike koninkryk met Sy eerste koms sou vestig, en hoewel Johannes verkeerd was, het die Here van hom gesê: "Daar het niemand groter as Johannes die Doper opgestaan nie." Matt. 11:11. En in die lig van die lig wat nou uit die Skrif skyn, kan enigiemand

sien dat diegene wat voortdurend uitroep “Wolf! wolf!” in bespotting van die 2300-dae-leerstelling, wetend of onwetend teen God werk deur te probeer om Sy stem stil te maak. Hulle doen die bevele van hom wat probeer om die waarheid te verberg dat die volgende na die Milleriete-beweging die evangelie moet verkondig aan

Baie, Maar nie vir Almal nie.

Nadat die Openbaarder ook 'n visioen van hierdie twee bewegings ontvang het (opgeteken in hoofstukke 10 en 11), rig ons die leser se aandag op die "boekie" wat hy gevra is om te eet. In sy "mond" was dit so soet soos heuning, maar in sy "maag" het dit baie bitter geword. Hierdie verrukte ervaring, in visioen, van soet voorsmakie wat in bittere teleurstelling verander, voorspel presies die 1844-ervaring van God se mense. Hul soet en allesverterende hoop in die Here se belofte, "Ek sal weer kom en julle na My toe neem, sodat waar Ek is, julle ook daar kan wees" (Johannes 14:3), is toe verwag om 'n werklikheid te word, terwyl dit eerder in bittere teleurstelling verander het.

Na hierdie soet-bitter ervaring het die vervulling van die engel se woorde gekom: *"Jy moet weer profeteer voor baie volke en nasies en tale en konings."* Openb. 10:11.

Ook hier, soos in Sagaria se profesie, moes die Beweging “weer profeteer” of “nog uitroep”; dit wil sê, sy sending herhaal, wat toon dat die genadetyd nie gesluit was nie.

So op gesag van hierdie Skrifgedeeltes, was die beweging weer, na die teleurstelling, om die evangelie te verkondig, maar slegs aan "baie", nie aan "almal" nie. Gevolglik moes die Sewendedag Adventiste-denominasie in hul 1844-opdrag "profeteer" (leer), nie aan "*almal*" nie, maar eenvoudig aan "baie" nasies. Noodwendig moet dit dus 'n ander opdrag ontvang, een om na "alle nasies" te gaan.

Daar is dus 'n ander boodskap; dit is om by die Derde Engel se Boodskap aan te sluit, net soos deur die Gees van Profesie gesê:

"Toe het ek 'n ander magtige engel gesien wat opdrag gegee is om na die aarde neer te daal, om sy stem met die derde engel te verenig, en krag en gesag aan sy boodskap te gee. Groot krag en heerlikheid is aan die engel gegee, en soos hy neergedaal het, is die aarde verlig met sy heerlikheid... Hierdie boodskap het gelyk of dit 'n byvoeging tot die derde boodskap was, en het daarby aangesluit soos die middernagtlike uitroep by die tweede engel se boodskap in 1844 aangesluit het." — *Eerste Skrifte*, bl. 277.

"Wanneer lig uitgaan om die aarde te verlig," sê die Gees van Profesie, aangaande die kerk se ontvangs van die boodskap, en die manier waarop die Here dan sal werk, "in plaas daarvan om die Here te hulp te snel, sal hulle by Sy werk wil aansluit om aan hul enge idees te voldoen. Laat ek jou vertel dat die Here in hierdie laaste werk op 'n manier sal werk wat heeltemal buite die algemene orde van dinge is, en op 'n manier wat teenstrydig sal wees met enige menslike

beplanning. Daar sal diegene onder ons wees wat altyd die werk van God wil beheer, om selfs te dikteer watter bewegings gemaak moet word wanneer die werk vorentoe gaan onder die leiding van die engel wat by die derde engel aansluit in die boodskap wat aan die wêreld gegee moet word. God sal maniere en middele gebruik waardeur gesien sal word dat Hy die leisels in Sy eie hande neem.” — *Getuienisse aan die Predikante*, bl. 300.

As ons weer kyk na die “meer vaste woord van profesie”, op soek na die opdrag aan alle nasies, vind ons ook dat

*Voordat die Evangelie Na Alle Nasies Gaan,
Vind 'n Groot Slagting Plaas.*

“Want met vuur en met Sy swaard sal die Here met alle vlees gerig hou; en die wat deur die Here gesnuwel is, sal baie wees.” Jes. 66:16.

Hier sien ons juis daardie ding – ’n groot slagting; en dit deur die Here self. Maar wat die leser natuurlik die meeste wil weet, is waar en wanneer hierdie vernietiging sal plaasvind. Verse 19 en 20 verklaar dat diegene wat die slagting ontvlug, die Here sal na alle nasies stuur wat nog nie van Sy “roem gehoor en Sy “heerlikheid” gesien het nie.

Van die opdrag tot die groot wêreldwye sendingbeweging wat hier in die oog gebring word, en wat noodwendig plaasvind voor die einde van die genadetyd, word dit duidelik gesien dat die slagting uitgevoer is voor die “evangelie van die koninkryk

sal in die hele wêreld verkondig word as 'n getuienis vir al die nasies; en ... die einde sal kom.” Matt. 24:14. “En hulle [die ontvlugtes] sal al julle broers as 'n offer aan die Here uit al die nasies bring ... in 'n rein voorwerp in die huis van die Here.” Jes. 66:20.

Onthou dat diegene wat die slagting ontvlug, diegene is wat hierdie siele-oes doen. Die slagting is dus die vernietiging van die "onkruid" wat onder God se mense is - die kerk. Indien dit van die heidene (dié buite die kerk) sou wees, dan sou diegene wat ontvlug, self heidene moes wees. En sulkes kon nie Sy heerlijkheid en Sy roem verkondig of al hulle broers in die huis van die Here bring nie. Daar kon ook geen nasie oorbly waarheen die ontvlugtes kon gaan nie!

Koppel hierby die feit dat diegene wat die slagting ontvlug, hulle is wat na alle nasies gaan en al hulle broers (almal wat gered moet word) in die Here se huis bring, en jy het 'n onbreekbare reeks bewyse dat hierdie vernietiging plaasvind net *voordat* die evangelie in sy finale golf na die hele wêreld gaan.

Alhoewel hierdie boeiende onderwerp slegs kortliks hier behandel word, is die waarheid daarvan, vir helderheid, harmonie en logika, gelykstaande aan enigiets anders. Dit gee 'n profetiese oorsig van die kerkgeskiedenis van Miller se tyd tot vandag toe, wat die opening en

die afsluiting van elke Beweging, ook die werk en bestemming daarvan: dit wil sê, die fout wat met die Milleriete-beweging gepaardgaan (om die reiniging van die "heiligdom" as die reiniging van die aarde te verstaan); die beperkte opdrag van die Sewendedag-Adventiste-beweging (wat dit magtig om *nie* na "*alle*" nasies te gaan nie, maar bloot na "*baie*"); die suiwering daarvan (die verwydering van die onkruid uit sy midde); die bekendstelling daarvan as 'n nuwe, 'n gesuiwerde beweging, wat die kerk van Christus aanbied wat Sy geseënde naam waardig is vir die eerste keer sedert die apostoliese dae. Uiteindelik, 'n lig vir die hele wêreld, verkondig dit die evangelie met 'n luide uitroep "as 'n getuienis vir al die nasies": dan kom die finale - die onvermydelike einde (Matt. 24:14).

Hierdie saamgestelde beeldende openbaring van evangeliewerk en -werkers, waartoe die profete bygedra het, openbaar 'n kerk wat "die gebooie van God" onderhou en "die getuienis van Jesus Christus" het. Dit is "gekleed in die wapenrusting van Christus se geregtigheid, . . . 'skoon soos die maan, helder soos die son, en vreeslik soos 'n leer met vaandels,' . . . om uit te trek in die hele wêreld, oorwinnend en om te oorwin." — *Profete en Konings*, bl. 725.

Aan die een kant stel die lig van die Teenwoordige Waarheid die oog nou in staat om beide die werk van William Miller en dié van Suster White te sien, diep gewortel in die "sekerder woord van profesie." Aan die ander kant lê dit die geestelike armoede en naaktheid oop

van hulle kritici. Die Here se stem word ook gehoor wat teen hulle sê: “Ek het hierdie profete nie gestuur nie, en tog het hulle gehardloop: Ek het nie met hulle gespreek nie, en tog het hulle geprofeteer.” Jer. 23:21.

Die oë van die Here, wat oral deur die aarde deurdring, het nie hierdie ongeroepe werkers voorsien nie, wat, ondanks Sy plegtige waarskuwing van ver en naby dat “die groot en vreeslike dag van die Here” hier is, in blinde verset probeer om die stem van die Waarheid te oortref met hulle toenemende uitroep van “vrede en veiligheid.” Laat ons, my broers, ons ore afwend van die menigte stemme sonder die Heilige Gees, en ywerig ag slaan op

Die Here se Laaste Pleidooi.

“So sê die Here van die leërskaar: Luister nie na die woorde van die profete wat vir julle profeteer nie; hulle maak julle ydel; hulle spreek 'n gesig uit hulle eie hart, en nie uit die mond van die Here nie. Hulle sê steeds aan die wat My verag: Die Here het gesê: Julle sal vrede hê; en hulle sê aan elkeen wat na die verharding van sy eie hart wandel: Geen onheil sal oor julle kom nie. Want wie het in die raad van die Here gestaan en sy Woord opgemerk en gehoor? Wie het sy Woord ag gegee en dit gehoor?” Jer. 23:16-18.

“Kyk,” antwoord die Here self, “'n warrelwind van die Here het uitgegaan in

grimmigheid, ja, 'n swaar warrelwind: dit sal swaar val op die hoof van die goddelose. Die toorn van die Here sal nie terugkeer totdat Hy uitgevoer en totdat Hy die gedagtes van sy hart volbring het nie; in die *laaste* dae sal julle dit deeglik oorweeg. Ek het hierdie profete nie gestuur nie, en tog het hulle gehardloop; Ek het nie met hulle gespreek nie, en tog het hulle geprofeteer. Maar as hulle in my raad gestaan het en my volk my woorde laat hoor het, dan sou hulle hulle van hul bose weg en van die boosheid van hul dade bekeer het.” Jer. 23:19-22.

Dit is duidelik dat die opposisie verwek en gekoester word deur selfaangestelde leiers wat openlik geen aanspraak maak op “inspirasie” nie en daardeur onwetend uitroep dat die Here hulle nie gestuur het nie! Tog sien hulle nóg hul aanhangers die ironie of die dwaasheid van hul posisie raak! Daarom “slapende predikers wat preek tot 'n slapende volk!” — *Getuienisse*, Vol. 2, bl. 337.

Wanneer hulle hulself van aangesig tot aangesig bevind met die “oorlopende plaag” (Jes. 28:18) of die finale besoeking van “die toorn van God” (Openb. 15:1), sal hulle deurboor word met die tragedie van vergeefse besef. Dit wat nou van ver af vir hulle soos 'n lugspieëling lyk, 'n oseaan van genade, sal hulle dan onvermydelik in 'n afgrondse ondergang verswelg – vir ewig!

“Want die Here sal opstaan soos by die berg Perasim; Hy sal toornig wees soos in die dal

van Gibeon, sodat Hy Sy werk kan doen, Sy vreemde werk; en Sy daad, Sy vreemde daad, kan volbring.

“Wees dan nou nie spotters nie, sodat julle bande nie sterk word nie; want Ek het van die Here God van die leërske 'n ondergang gehoor, ja, vasbeslote oor die hele aarde. Gee ag en hoor na My stem; luister en hoor na My woord” (Jes. 28:21-23), sodat julle hoop op genade nie “is soos wanneer 'n hongerige droom, en kyk, hy eet; maar hy word wakker, en sy siel is leeg; of soos wanneer 'n dorstige droom, en kyk, hy drink; maar hy word wakker, en kyk, hy is moeg, en sy siel het 'n aptyt; so sal die menigte van al die nasies wees wat teen die berg Sion veg.

“Staan stil en verwonder julle; skreeu uit en roep uit! Hulle is dronk, maar nie van wyn nie; hulle wankel, maar nie van sterk drank nie. Want die Here het oor julle uitgestort die gees van diepe slaap en julle oë toegesluit; die profete en julle leiers, die sieners het Hy bedek. En die gesig van alles het vir julle geword soos die woorde van 'n verseëlde boek, wat hulle gee aan 'n geleerde en sê: Lees dit tog! En hy sê: Ek kan nie, want dit is verseël; en die boek word gegee aan 'n ongeleerde en sê: Lees dit tog! En hy sê: Ek is nie geletterd nie.” Jes. 29:8-12.

“Manne en vroue is in die laaste ure

van genadetyd, en tog is hulle sorgeloos en dom, en predikante het geen mag om hulle wakker te maak nie; hulle slaap self. Slapende predikante wat preek vir 'n slapende volk!” — *Getuienisse*, Vol. 2, bl. 337.

“Twyfel en selfs ongeloof in die getuienisse van die Gees van God, is suurdeeg ... kerke oral. Satan wil dit so hê. Predikante wat hulleself in plaas van Christus preek, wil dit so hê.” — *Getuienisse*, Vol. 5, bl. 217.

Broeders, omdat die Here julle liefhet, en omdat Hy nie van julle 'n voorwerp van oneer wil maak nie, rig Hy hierdie traktaat aan julle. Ons is ook hartseer dat julle, soos die Jode van ouds, julleself diep betrokke het in 'n oorlog teen die Gees van Profesie — 'n oorlog wat julle nie kan wen nie. Deur hemelgestuurde boodskappe te verwerp, die wyse raad van die geleerde Gamaliël (Handelinge 5:34-39) te ignoreer, en aanhoudend te probeer om julle twyfelagtige interpretasies van die Bybel met Skrifte te staaf, soos Sabbatbrekers doen om die Sabbatswaarheid te ontduik, volg julle 'n koers wat, as julle volhard, julle sal lei om die sonde teen die Heilige Gees te pleeg.

Eerder as om julle stemme teen die waarheid te verhef, verhef hulle in lofprysing daarvan en van die Here, want Hy het julle dwaasheid toegeskryf aan julle onkunde oor die waarheid. As julle na Hom terugkeer met hierdie laaste waarskuwing, sal Hy julle met graagte ontvang en sy dienaars beveel om julle met Sy beste te beklee. "kleed"

(Christus se geregtigheid — Jes. 52:1), sit 'n "ring" aan jou vinger (die bewys van jou vorsskap — Ester 3:12; 8:2; Gen. 41:42, 43), trek "skoene" aan jou voete (berei jou voor vir die verkondiging van die evangelie — Ef. 6:15), en bring dan "die vetgemaakte kalf hierheen" (verwelkom jou tuis in Sy huis — die Koninkryk — om "die bruilofsmaal van die Lam" te vier — Luk. 15:23; Openb. 19:9)!

Maar alhoewel ons gebede vir jou uitgaan, sal hulle nie effektief wees as jy voortgaan om die Gees se waarskuwende bevels en pleidooie sowel as jou eie oortuigings te weerstaan nie, en langer weier of nalaat om 'n volle kennis van die Bybelwaarhede vir hierdie tyd te verkry.

(Diegene wat Openbaring 11 verder wil bestudeer, kan gratis eksemplare van ons Traktaat nr. 5, *Finale Waarskuwing*, en nr. 2, *Die Waarskuwingsparadoks*, bekom, wat gedetailleerde bewyse versamel dat hierdie drie Bewegings in profesie gevind word.)

My broers, “staan op, verlig; want jou lig kom” Jes. 60:1. “Aanskou op die berge die voete van hom wat goeie boodskap bring, wat vrede verkondig!” Dit sê: “O Juda, hou jou feeste, vervul jou geloftes; want die goddelose sal nie meer deur jou trek nie; hy is heeltemal uitgeroei.” Nah. 1:15. Wandel in die lig, en moenie toelaat dat diegene wat altyd alles bevraagteken en kritiseer waaraan hulle geen deel het nie, om jou ewige beloning

in gevaar te stel deur hul ydele vrae

Wat van Vroue Wat Onderrig?

Wanneer hulle van aangesig tot aangesig met die waarheid gebring word, tree sommige op soos mans wat hul rede verloor het. Soos visse op aas spring, spring hulle dwaas tot gevolgtrekkings. En wanneer hulle genadiglik van die hoek bevry word en 'n kans gegee word om te lewe, in plaas daarvan om van hul gierige, selfsugtige beleid af te wyk en hulself daarvan te weerhou om gevang te word, storm hulle na nog 'n aas, net om hulself oor en oor vasgehaak te vind. Wanneer hulle vind dat hulle hulself so herhaaldelik in oneer gebring het, besluit hulle selfs dan nie om reg te kom en reg te bly nie.

Diegene wat hulself vasgekeer en afgesny word van elke ontsnappingsroete van die waarheid, in plaas daarvan om hul foutiewe idees prys te gee, maak 'n desperate poging om uit hul benarde situasie te ontdoek deur die Skrif te isoleer: "Laat julle vroue in die gemeentes stilbly, want dit is hulle nie toegelaat om te spreek nie, maar hulle is beveel om onder gehoorsaamheid te wees, soos die wet ook sê." 1 Kor. 14:34.

Hierdie uitweg gee egter net 'n skerper punt aan die waarheid dat dit nooit regverdig is vir 'n mens om 'n standpunt oor 'n saak in te neem, slegs op grond van die gewig van 'n opinie afgelei van een of twee verse, sonder om eers die verse in die lig van die hele hoofstuk te oorweeg nie,

ja, selfs van die hele Bybel; want as 'n mens se interpretasie van die Skrif nie deur elke sin van die Heilige Skrif ondersteun word nie, is dit 'n foutiewe interpretasie, 'n blinde gevolgtrekking, sonder Bybelse fondament.

In 1 Korintiërs 14 vind ons dat baie van die vroue “mal” geword het (vers 23) omdat hulle in onbekende tale gepraat het. Daarom probeer Paulus die verwarring uit die weg ruim, nie om enigiemand stil te maak wat 'n geïnspireerde boodskap het om oor te dra nie. 'n Poging om vroue te keer om te onderrig, sou nie in ooreenstemming wees met die volgende Skrifgedeeltes nie:

“En Debora, 'n *profetes*, die vrou van Lápídot, het Israel in dié tyd gerig. En sy het onder die palmboom gewoon van Debora tussen Rama en Bet-el op die gebergte van Efraim; en die kinders van Israel het na haar opgegaan vir oordeel.” Rigters 4:4, 5. “En daar was Anna, 'n *profetes*, die dogter van Fanuel, uit die stam van Aser. Sy was op verre ouderdom en het sewe jaar van haar maagdom af met haar man saamgeleef. Sy was 'n weduwee van omtrent vier-en-tagtig jaar oud en het nie van die tempel afgewyk nie, maar God met vaste en gebede gedien, nag en dag.” Lukas 2:36, 37. Ook “Hulda, die *profetes*, die vrou van Sallum,” het Israel geleer (2 Konings 22:14-16). En “Filippus, die evangelis, ... het vier dogters gehad, maagde, wat geprofeteer het.” Handeling 21:8, 9.

Dus, diegene wat dink dat Paulus 'n vrou verbied om te leer, is glad nie

bietjie diskrediteer en beskuldig mev. White se amp, maar werp eerder onwetend besinning oor Paulus se geskrifte – en probeer om dit in oënskynlike botsing te bring met die geskrifte van sy medeskrywers van die Skrif.

Diegene wat noukeurig bestudeer, sal leer om nie op aashoeke te spring nie, maar eerder nederig om hulself aan die leringe van die Gees van Christus te onderwerp as hulle verwag dat Hy hulle van die vloek van sonde en van die toorn van God sal red.

(Wat die gevolge van die verwerping van die profete van God in hierdie tyd betref, bestudeer ons Traktaat Nr. 4, *Die Nuutste Nuus vir Moeder*, 1941-uitgawe, bl. 53, 54.)

Net soos die Gees in die preek op Pinksterdag met die Jode geredeneer het om hulle van ewige ondergang te red, so redeneer Hy ook in hierdie bladsye met julle, my broers. In wese het Hy vir hulle gesê: “Soos Dawid geprofeteer het van Een wat geen verderwing sou sien nie, kon sy profesie nie op Homself van toepassing wees nie, soos julle dink, want sy liggaam lê tot vandag toe vergaan in sy graf. God het maar Een [Christus] opgewek sonder dat sy liggaam verderwing gesien het” (Handelinge 2:22-32); daarom moet Hy die enigste een wees op wie Dawid se profesie van toepassing kan wees.

Petrus se redenasie dat Dawid se profesie op Christus se opstanding van toepassing is, het geen duideliker ondersteunende bewyse as

hierdie traktaat dit doen deur te wys dat Mev. White se geskrifte, tesame met wat hier geopenbaar word, die Gees van Profesie is – die “getuienis van Jesus.” Openb. 19:10. So as jy ook die oneervolle weg volg wat daardie goddelose Jode gevolg het, sal jou skuld minder wees as hulle s’n? Waarom tree jy dan nou op om in daardie skuld te deel? Waarom maak jy nie eerder nou die beter keuse nie, en laat die Gees van God dieselfde woorde in jou monde lê as wat Hy in die monde van die paar boetvaardige Jode gedoen het, wat plegtig gevra het: “Manne en broers, wat moet ons doen?” Handeling 2:37.

Moenie soos die “byna oortuigde” Agrippa wees nie. Moenie teenstrydig met jou oortuigings gaan soos Felix gedoen het en gesê het: “Gaan vir hierdie keer heen; wanneer ek 'n geskikte tyd vind, sal ek jou laat roep” (Handeling 26:28; 24:25), want sê die Here: “Vandag as julle sy stem hoor, verhard julle harte nie.” Hebr. 4:7.

Nou, broers, weet julle goed dat julle in werklikheid geen deel van *Die Herder se Roede* kon weerlê nie. Gaan dan voort met julle kritiek in die "ontvouing van waarheid", totdat julle julleself uiteindelik onherroeplik in die klas bevind wie se bose werke deur Inspirasie voorsien en opgeteken is:

"Hulle sal alles bevraagteken en kritiseer wat ontstaan in die ontvouing van waarheid, die werk en posisie van ander kritiseer, elke tak van die werk kritiseer waarin

hulle het self geen deel nie. Hulle sal voed op die foute en mislukkings en tekortkominge van ander, 'totdat,' het die engel gesê, 'die Here Jesus sal opstaan uit Sy middelaarswerk in die hemelse heiligdom, en Homself sal beklee met die klere van wraak, en hulle sal verras by hul onheilige feesmaal; en hulle sal hulself onvoorbereid vind vir die bruilofsmaal van die Lam.' Hul smaak is so verdraai dat hulle geneig sou wees om selfs die tafel van die Here in Sy Koninkryk te kritiseer." — *Getuienisse*, Vol. 5, bl. 690.

Laat die heiliges dus nou van die hele saak hoor en aandag gee aan

Die Gevolgtrekking.

In die volheid van lig wat hierdie bladsye deurdring, behoort die leser te sien, soos in die helder middag, dat die alomteenwoordige Gees van Profesie, alleen, in staat is om die verwarring in die wêreld vandag te hanteer, wat voortspruit uit die baie "winde van leer."

"Kyk," sê die Woord, "Ek sal julle die profeet Elia stuur voor die koms van die groot en vreeslike dag van die Here." Na Hom sal jy luister. "En daar sal op elke hoë berg en op elke hoë heuwel riviere en waterstrome wees op die dag van die groot slagting, as die torings val." "Kyk, die Naam van die Here kom van ver af, sy toorn brand, en die las

daarvan is swaar: Sy lippe is vol grimmigheid en Sy tong soos 'n verterende vuur; en Sy asem, soos 'n oorlopende stroom, sal tot by die middel van die nek reik, om die nasies te sif met die sif van nietigheid; en daar sal 'n toom wees in die kakebeen van die volke wat hulle laat dwaal,” “omdat hulle die liefde tot die waarheid nie aangeneem het om gered te word nie.” Mal. 4:5; Jes. 30:25, 27, 28; 2 Tess. 2:10.

Hier word gesien dat die profesieë en die korrekte interpretasies daarvan “nuttig is tot lering, tot teregwysing, tot teregwysing, tot onderwysing in die geregtigheid, sodat die man van God *perfek* kan wees.” 2 Tim. 3:16, 17.

Daarom, broeders, maak dit eens en vir altyd vas dat julle met die Here se hulp nie meer meegesleur sal word deur winde van leer wat geskep en gedryf word deur die gees van dwaling nie deur die Gees van Waarheid nie, maar dat julle altyd sal soek na, en by, die Geïnspireerde Woord van God sal staan – “die getuienis van Jesus,” wat aan julle oorgelewer word deur “die Gees van Profesie” (Openb. 12:17; 19:10); dat julle “die roede sal hoor, en Wie dit bestem het.” Miga 6:9.

(Alles Ons Kursief)

Bybel Index

GENESIS:

41:42, 43 _____ 74

49:24 _____ 35

NUMERI:

41:42, 43 _____ 48

REGTERS:

4:4, 5 _____ 76

1 SAMUEL:

9:9 _____ 12

KINGS:

22:14-16 _____ 76

1 KRONIEKE:

20:20 _____ 42

ESTER:

3:12 _____ 76

8:2 _____ 72

JESAJA:

5:7 _____ 33

6:1 _____ 57

7 _____ 62

7:14, 15 _____ 27

7:15 _____ 29

7:21, 22 _____ 29

7:22 _____ 29, 31, 42

7:23 _____ 33

7:24 _____ 35

7:25 _____ 38, 39

28:18 _____ 71

28:21-23 _____ 72

29:8-12 _____ 72

29:10 _____ 12

30:25, 27, 28 _____ 80

33:17 _____ 30

52:1 _____ 42, 74

52:2 _____ 8

55:1 _____ 32

60:1 _____ 74

64:6 _____ 44

66:3 _____ 37

66:16 _____ 67

66:19, 20 _____ 67

66:20 _____ 68

JEREMIA:

23:16-18 _____ 70

23:19-22 _____ 71

23:21 _____ 71

ESEGIËL:

4:6 _____ 21

9:4 _____ 41, 42

DANIËL:

7:8 _____ 55

7:9, 10 _____ 54

7:10 _____ 57

7:13 _____ 54, 55, 57

7:14 _____ 55

7:22 _____ 55

7:25 _____ 20

8:14 _____ 49

MIGA:

23:16-18 _____ 80

NAHUM:

1:15 _____ 42, 74

HABAKUK:

3:9 _____ 23

HAGGAI:

3:9 _____ 33

SAGARIA:

1 _____ 62, 64

1:8-11 _____ 60

1:17 _____ 63

4 _____ 62

4:1-6 _____ 17

4:6 _____ 19

4:12-14 _____ 17

13:3 _____ 41

MALEAGI:

3:6 _____ 10

4:5 _____ 79

MATTEUS:

3:4 _____ 27

5:14 _____ 22

11:11 _____ 64

11:13 _____ 5, 6

11:18 _____ 27

11:19 _____ 28

23:29, 30 _____ 7

23:37, 38 _____ 33

24:14 _____ 62, 68, 69

25:5 _____ 41

25:10 _____ 42

Bybel Indeks (Gaan voort.)

MARKUS:

1:6 _____ 27

LUKAS:

1:15 _____ 27

3:36, 37 _____ 76

7:28 _____ 5

15:23 _____ 74

19:13 _____ 56

24:19 _____ 5

24:25 _____ 48

JOHANNES:

1:3 _____ 43

3:20 _____ 36

4:32 _____ 29

10:16 _____ 11

14:3 _____ 65

17:21-23 _____ 11

HANDELINGE:

2:22-23 _____ 77

2:37 _____ 78

5:34-39 _____ 73

21:8, 9 _____ 67

24:25 _____ 78

26:28 _____ 78

1 KORINTIËRS:

12:28 _____ 6

14:23 _____ 76

14:34 _____ 75

15:32 _____ 35

EFESIËRS:

4:11-13 _____ 6

6:15 _____ 76

1 TESSALONISENSE:

5:19-21 _____ 8

2 TESSALONISENSE:

2:10 _____ 80

2 TIMOTEUS:

3:16, 17 _____ 27

HEBREËRS:

1:2 _____ 43

4:7 _____ 78

4:12 _____ 35

JAKOBUS:

2:10 _____ 45

1 PETRUS:

5:6 _____ 39

2 PETRUS:

1:19 _____ 60

1:19, 20 _____ 5

1:21 _____ 10

1 JOHANNES:

2:4 _____ 43

OPENBARING:

1:2, 3 _____ 6

1:20 _____ 22

3:14 _____ 22

3:17 _____ 5

3:18 _____ 42

3:22 _____ 14

4 _____ 53

4:1-6 _____ 32

4:2 _____ 57

4:8 _____ 57

3 _____ 53

3:6 _____ 52, 55

3:11 _____ 52

10 _____ 65

10:10 _____ 30, 31

10:11 _____ 65

11 _____ 65

11:3, 4 _____ 20

12:6 _____ 21

12:14 _____ 20

12:17 _____ 3, 45, 46

13:5 _____ 21

15:1 _____ 71

15:2 _____ 57

19:9 _____ 74

19:10 _____ 3, 30, 45, 78, 80

19:10, 13 _____ 55

20:5 _____ 57

20:5, 6 _____ 54

20:14 _____ 56

20:12 _____ 56

20:13 _____ 56

20:15 _____ 56

21:22, 23 _____ 58

22:1, 2 _____ 53, 57

22:14 _____ 45

22:18 _____ 6

GEES VAN PROFESIE INDEKS

Profete en Konings:

725 _____ 69

Eerste Skrifte:

277 _____ 66

Die Groot Stryd:

368 _____ 64

458, 459 _____ 36

459, 460 _____ 38

Evangelism:

302 _____ 66

Getuienisse aan die Predikante:

15 _____ 64

300 _____ 36

Getuienisse aan die Kerk

Volume Twee

337 _____ 71, 73

Volume Vyf

217 _____ 16, 73

690 _____ 79

Getuienisse aan die Kerk

Volume Agt

250 _____ 34

Die Gelykenisse van Christus:

74 _____ 37

ILLUSTRASIES

SAGARIA VIER _____ 18

SAGARIA EEN _____ 61

NOTAS

NOTAS

“...die Gees van die waarheid het gekom, Hy sal julle in die hele waarheid lei; want Hy sal nie uit Homself spreek nie, maar alles wat Hy hoor, dit sal Hy spreek en die toekomstige dinge aan julle verkondig.” Johannes 16:13

